

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

4936 N. 13th Street
Philadelphia 41, Pa.

Січень
1
January
1964

Квартет 47 Відділу СУА у Рочестері

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК XX ГРУДЕНЬ Ч. 11

Видає Союз Українок Америки
раз в місяць за винятком серпня

Редагує Колегія — Лідія Бурачинська,
Осіпа Грабовенська, Олена Лотоцька,
д-р Наталя Пазуник, Ірина Пеленська,
Марта Тарнавська і Марія Юркевич.

Листування й передплату висилати
на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1963 ..... \$5.00
Піврічна передплата \$2.75
Річна передплата в Англії 1½ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 2 ф. ст.
Річна передплата у Франції 10 н. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокое число 50 центів

Зміст:

П. Тичина: Пам'яті тридцяти
— Мадонно моя...
У 20-річчя
О. Грабовенська: Наш ювілейний да-
рунок
І. Пеленська: Українська жіноча преса
А. Богачевська: Наша вих. програма
С. Парфанович: Обличчям до минулого
Marty: Салатка без ОтРуті
О. Керч: Дебют Ніни Климовської
О. Залізник: Із моїх спогадів про О.
Степанів
Музичний вечір
О. Залізник: П'ятнадцятий рік праці
СФУЖО
Європейська Конференція СФУЖО
Д-р Г. Подюк-Клюфас: Рак матиці
Молода господиня: Обід, варений у
лечі
На Бойківщині: Сорочка
О. Літинська: Після шостої
Г. Чернобицька: Колискова
Н. Наркевич: Найкращий подарунок
П. Шквал: Мати до немовляти
Л. Полтава: Жабки
О. Макар: Наші пляни
А. Volker: A Salute to Our Life
Olena Stepaniw
Amelia Bochey: Branch 52 Report
UCCA Washington News

На обгортці:

Світлина на обгортці — це кuartет 47
Відділу США в Рочестері, Н. Й., зоргані-
зований заходами п-ні О. Костинюк.

OUR LIFE

VOL. XXI JANUARY No. 1

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Phone DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$5.00 per year, half year
\$2.50. Subscription in Canada \$5.00
per year, half year \$2.75. Subscrip-
tion in England 1½ pound sterling,
per year. Subscription in Australia
2 pound sterling per year. Subscrip-
tion in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna., under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

ФРАНЦІЯ:

Mme. Anna Pasternak
16, rue de 5 Diamante
Paris 13e
France

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
1 Barwon St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

On the Front Page:

Quartet of Branch 47 UNWLA in
Rochester, N. Y. members, dressed
in Hutzulian costumes.

СТИПЕНДІЯ ДЛЯ СКРИПАЛЬКИ

Молода скрипалька Маруся Гробель-
ська одержала при закінченні музич-
ного факультету університету в То-

МОЛОДИЙ ТАЛАНТ — УВАГА!

Тому, що вибір молодого таланту
пройшов уже по виготовленні числа,
на цьому місці повідомляємо про те,
що в 1963 році це призначення припало
панні Ніні Климовській із Філадельфії.
Щиро вітаємо молоду мисткиню з цим
вибором! Її творчості присвячене наше
цьогомісячне інтерв'ю.

РЕД. КОЛЕГІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

На терені США

5. січня — Свят-Вечір — 42 Відділ
США у Філадельфії.
19. січня — Щедрий Вечір — 20 Відділ
США у Філадельфії.
19. січня — П'ятнадцятиліття СФУЖО
— Окр. Рада США в Ньюарку.
30. січня — Зустріч із студентками —
Окр. Рада США у Шикаго.
16. лютого — Свято Лесі Українки —
Окр. Рада США у Шикаго.

КРИЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

ШАРАДА — Charade. Грають Карі.
Грант і Одрі Гепбурн.

Це заплутана кримінальна історія,
переплетена дуже зручно комедійними
вставками, в яких блищать згадані
знамениті артисти.

НЕЙМОВІРНА ПОДОРОЖ — In-
credible Journey. Фільм Дізнея.

Дивна приязнь між котом, собакою
і дослідником, що зав'язується під час
подорожі по гушавинах провінції Он-
теріо, дала підставу до цього приєм-
ного фільму.

ЖИТТЯ СІЛЬСЬКОГО ЛІКАРЯ —
The life of a country doctor. Япон-
ський фільм.

Історія сільського лікаря, що в дав-
ній Японії пробував ввести модерні
методи лікування.

МЕК-ЛІНТАК — McLintock. Грає
Джан Вейн.

Пригодницький фільм представляє
заможного фермера і його веселі пе-
реживання в поблизькому містечку.

МИШ НА МІСЯЦІ — The mouse on
the Moon.

Сатирична комедія, що представляє
намагання малої європейської країни
до міжпростірних операцій.

ронто, стипендію на вдосконалення
студій у Сйл університеті в Нью-Гей-
вені. Там вона підготує свою магістер-
ську працю. Під час літнього курсу
Мишигенського Університету в Іст
Ленсінгу вона працювала під прово-
дом видатного американського дири-
гента Орманді.

Наше Життя

РІК XXI

СІЧЕНЬ, 1964

Ч. 1

Павло Тичина

Пам'яті тридцяти

На Аскольдовій могилі
Поховали їх —
Тридцять учнів українців,
Славних молодих...

На Аскольдовій могилі
Український цвіт —
По кривавій по дорозі
Нам іти у світ.

На кого посміла знятись
Зрадницька рука?
Квітне сонце, — грає вітер
І Дніпро ріка...

На кого завзявся воїн?
Боже покарай,
Понад все вони любили
Свій коханий край.

Вмерли в Новім Заповіті
З славою святих.
На Аскольдовій могилі
Поховали їх.

1918

Мадонно моя...

Мадонно моя, Пренепорочна Маріє,
шрославлена в віках.
На наших самотніх вітварях
лиш вітер віє...

Пройди над нами з омофором,
заритай над селом.
Уже ми Тобі ані пісень, ні псалом
не воспоем диким хором.

Схились Мадонно, на причілок
останньої хати в селі.
Усміхнись — і пійди собі геть по ріллі,
одганяючись од куль, як од пчілок...

1920

У 20-річчя

Двадцять літ праці, що лежать поза нами, позначені трудними переходами і важким зусиллям організації. Невтомне було змагання СУА до власного пресового органу й вимагало напруження всіх сил. Але потреба й розуміння було таке велике, що часопис уже завершив своє 20-річчя.

Починався в січні 1944 р. з невеликої 8-сторінкової газети. У ній були інформації загального громадсько-політичного роду, що їх українській жінці потрібно знати. Були відомості з ділянки нашої національної культури, конечні для духового життя нашої спільноти. Була англійська трибуна для тут народжених, що шукали дороги для своїх патріотичних почувань. І було широке поле для потреб і вісток Союзу Українок Америки, що їх кожна організація старається передавати своїм клітинам.

Цією дорогою Наше Життя прямувало цілих 20 літ. Напрямні його не змінились через перемену в журнал. Цей поширений об'єм тільки дозволив розбудувати краще одну чи другу ділянку, побільшити ілюстрації. Узгляднити потреби жінки-виховниці й жінки-господині, що в новій країні потребувала підтримки й поради.

Але головним завданням Нашого Життя — це розвиток і праця Союзу Українок Америки. Цієї організації, що формує з українки в ЗДА громадську людину та включає її працю у визвольні змагання свого народу. Тому стільки місця присвячуємо організаційним справам, звітам, дискусіям Окружних Рад і Відділів СУА, що допомагають ростові нашої організації. Дарма, що вони може й нецікаві всім тим, що стоять осторонь організаційного життя й не розуміють значення їх. Але читаючи їх, таки мають нагду вглянути в шлях українського організованого жіноцтва до накресленої мети.

Оцей обов'язок журналу повинні зрозуміти всі його читачки. Це трибуна, що повчає, розворушує й активізує. Це дзеркало, в якому бачить себе членка, Відділ і Окр. Рада. Вона допомагає їм знайти своє місце в українській спільноті і відстояти його перед американським світом.

Та Наше Життя пам'ятає й про культурний стан і практичні потреби української жінки. Цьому завдячуємо його мистецьку частину та дбання про здоровну чи хатню ділянку української родини. Поширюючи їх, хочемо вдоволити кожну українську жінку. Бо й та, що не є в нашій організації, нам однаково дорога, як одиниця нашого народу, мати українських дітей.

З оцим словом вітаємо Вас, дорогі читачки! Ми пройшли разом із Вами кілька, кільканадцять, а то й усіх двадцять років нашого шляху. Це й створило наше порозуміння, нашу дружбу. Нехай же вона ще поглибиться і зміцніє у дальшій видавничій праці!

На актуальні теми

Наш ювілейний дарунок

Живемо в часах великого поступу і переми.

На наших очах міняються ще вчора незрушимої вартості, набираючи нового змісту у пристосуванні до вимог модерної доби, в якій людина щораз то частіше стає об'єктом, якщо не знаряддям змеханізованого світу.

Українська жінка ніколи не відставала від пульсуючого ритму життя. Тому для нас нові його вимоги не страшні, а самозрозумілі. Але творити на чужині нові форми і нові вартості українського духового і суспільного життя — це велика відповідальність. Серед хаосу нових понять і приманливих кличів модерного буття легко затратити справжнє українське обличчя. У пристосуванні до вимог американського життя Союз Українок Америки використовує відповідно нові методи праці для всесторонньої розбудови організації. Але в обличчі тієї відповідальності СВА приймає нові ідеї обережно та в міру потреби, даючи місце новим думкам і новому змістові. Це унаглядила недавно тому Програмова Комісія СВА, що провела докладні студії над якістю нашого членства та його зацікавленнями. Її заходи змагають до того, щоб виховати на чужині повновартну українку, свідому свого призначення, ідейну й діяльну, яка рівночасно була б обізнана із модерними життєвими течіями. Це й стало найважливішим завданням Союзу Українок Америки.

Його здійснює СВА різними шляхами у різних ділянках своєї праці. Особливе, якщо не головне призначення має в цьому наш журнал Наше Життя. З'ясовуючи і роз'яснюючи проблеми не тільки українського жіноцтва, але й української спільноти в цілому, він формує світогляд української жінки на чужині. Журнал СВА — це не тільки „наше життя“, але й — „наша душа“, в якій відзер-

калені всі наші ідеї, змагання і надбання. У трудних і пізнавальних шуканнях, у безнастанній сутичці з життям, — на наших успіхах і невдачах — формується наш ідеал.

Остання Конвенція СВА, що відбулася в червні 1962 р. у Філадельфії, однозгідно ствердила велике значення Нашого Життя не тільки як приємного й цікавого до читання журналу, але в першу чергу як важливого організаційно-виховного засобу, що служить, допомагає і ширить ідеї СВА, маючи через Вісті СФУЖО контакт із українським жіноцтвом у всьому світі.

У постійному організаційному рості, як теж і значному збільшенні завдань СВА і вимог його членства, дотеперішній формат журналу (32 стор.) стає невиспичальним. Тому Конвенція вирішила збільшити кількість сторінок, що вже й частинно зроблено. У 1963 р. при однодоларовій підвищці передплати, ми могли раз у кварталі видавати число Н. Ж., побільшене на 8 сторінок. Однак це не розв'язує проблеми в цілому. Потреби нашої організації вимагають постійного 40-сторінкового журналу, в якому можна б розвинути всі ділянки й теми, що цікавлять наших читачок. Тому Річні Збори Гол. Управи, що відбулися у вересні 1963 р., постановили збільшити журнал до 40 стор. кожного місяця. Самозрозуміло, що кошти видання побільшеного журналу теж зростуть. І саме тут ми маємо скласти іспит нашого організаційного вироблення й пошани до Нашого Життя! Щоб не підвищувати передплати журналу, Екзекутива СВА постановила провести кампанію приєднання нових передплатниць.

Цей наш клич не звернений до Окр. Рад чи Відділів СВА! Ми звертаємось із закликом і проханням до всього членства СВА і всіх наших читачок — доказа-

ти ділом своє прив'язання до нашого журналу. Якщо кожна з нас приєднає лиш одну нову передплатницю (підкреслюю — тільки одну), то наш журнал стане ще кращим, ніж був досі і при збільшеній кількості сторінок, передплата журналу не буде підвищена.

Ми увійшли у 1964 р., себто ювілейний рік Нашого Життя. Двадцять літ видавничої праці Союзу Українок Америки та на-полегливої праці Ред. Колегії Н. Ж. дали у висліді високовартісний журнал, що став нашим необхідним другом і дорадником. Прийнятим звичаєм обдаровуємо ювіліатів найкращими подарунками. Сповнімо же й ми цей милий обов'язок та обдаруймо Наше Життя новою передплатницею, а це буде найкращий дар не тільки для улюбленого журналу, але насамперед для всіх нас, цілого Союзу Українок Америки.

Доля і майбутнє журналу Наше Життя — в руках наших читачок. Наша постава до важливого завдання розбудови нашого журналу докаже, чи ми справді зрілі до чину, чи лиш до писання похвальних листів.

Прес. реф. Гол. Управи СВА
Осипа Грабовенська

НОВИЙ ЗАСЯГ ПРАЦІ ЗУАДК

У жовтні м. р., на Сьомих Заг. Бо-рах Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету широко обговорено нові можливості суспільної праці. Це є, в першу чергу, — підтримка потребуючих людей української спільноти за океаном і на тутешньому поселенні. Це завдання збігається з ділянкою суспільної опіки СВА й тому цю активізацію ЗУАДК-мітету слід повітати. В Управі ЗУАДК знаходяться чільні Союзянки: в Екзекутиві п-ні К. Пелешок, а в Дирекційній Раді п-ні Анна Сивуляк.

Але рівночасно Управа ЗУАДК-мітету пригадала, що за переселення новоприбулі догують йому ще 80,000 дол. Цю величезну суму напевне більшість їх у спроможності заплатити й про це усі переселені повинні пам'ятати.

Приналежність до жіночої організації — це доказ громадської зрілості кожної жінки.

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1964

Українська жіноча преса

Українська жіноча преса виросла з творчих зусиль поодиноких діячок доби нашого національно-культурного відродження. Перші українські журналістки писали свої статті в загальній українській пресі і підносили потребу звільнення жінки з національної і соціально-економічної неволі. Це були статті Ганни Барвінок у петербурзькій „Основі“, а згодом Олени Пчілки в часописі „Рідний Край“. Перший жіночий журнал „Лада“, заснований Северином Шеховичем 1853 р. у Львові, з вузькоглядними поглядами на тогочасну жінку, виходив лиш дуже короткий час. Щойно альманах „Перший вінок“ у 1887 р., виданий Наталею Кобринською й Оленою Пчілкою, дав перегляд побіч літературних, теж журналістичних жіночих сил. Появились там статті Софії Окуневської, Анни й Катерини Павлик. Михайлини Рошкевич та дві блискучі соціологічні розвідки Наталії Кобринської. Заходи Кобринської заложити жіночий журнал не здійснилися, але вона й Олена Пчілка — це перші українські редакторки, що поклали основи для майбутньої української жіночої преси, пов'язавши її ідейно з українським жіночим рухом.

Тоді, на переломі 19-го і з початком 20. ст. виступають перші редакторки-жінки. Побіч Олени Пчілки, що видавала й редагувала „Рідний Край“ (1905—1914) у Києві й Гадячі, Константина Малицька і Катря Гриневичева редагували дитячий журнал „Дзвінок“ у Львові (1896—1914).

Перший український жіночий часопис почав виходити у Львові 1908 р. з ініціативи Дарії Шухевич-Старосольської і Наталки Будзиновської п. н. „Мета“. У склад Ред. Колегії входили окрім згаданих — Олена Охримович-Залізник, Еля Ганкевич і Євгенія Цеглинська. Поодинокі членки Колегії вели різні відділи, але в загальному журнал мав характер феміністичний. Реакція уряду після вбивства намісника Потоцького постійними конфіскаціями довела до у-

падку „Мету“, яка й так боролася весь час із фінансовими труднощами.

У тому ж часі почали з'являтися жіночі журналістичні пера в Україні і поза нею. Щоб згадати лиш Людмилу Старицьку-Черняхівську, Валерію О'Коннор-Вілінську, Наталію Дорошенко, Софію Русову, Олену Кисілевську, Зінаїду Мірну, Ганну Чикаленко-Келлер і багато інших. Але щойно розвиток жіночої організації Союзу Українок після I. світової війни дав спонуку до перших постійних жіночих журналів. У 1925 році почала виходити „Жіноча Доля“ у Коломиї, пізніше доповнена популярним додатком „Жіноча Воля“, а згодом „Світом Молоді“. „Жіноча Доля“ стала почитним часописом українського жіноцтва в Зах. Україні, Канаді й ЗДА. Редагувала її Олена Кисілевська, членка Гол. Управи СУ, пізніше сенаторка до польського сейму, а на еміграції перша голова СФУЖО. Її журналістична діяльність причинилась у великій мірі до культурного піднесення української селянки та поширення клітин СУ по містечках і селах Галичини. Офіціозом Союзу Українок була „Жінка“, місячник феміністичного напрямку, що почав виходити в 1935 р. і був редагований посолкою і головою СУ Міленою Рудницькою та Оленою Федак-Шепарович. „Жінка“ була призначена для верхівки українського жіночого руху, а для сільського жіноцтва виходив двотижневик „Українка“, редагований Марією Струтинською. Майже рівночасно в ЗДА появилася журнал „Жіночий Світ“, редагований молодією громадською діячкою Марусею Бек, що приділював багато місця праці Союзу Українок Америки.

Окремо виходив ще „Жіночий Голос“ демократичного напрямку, редагований Ф. Стаховою. У 1925 році почала виходити у Львові „Нова Хата“, орган кооп. „Українське Народне Мистецтво“, що відродив народне мистецтво й підніс культуру української хати.

Його редагувала Колегія під проводом Лідії Бурчачинської.

20-ті й 30-ті роки в Зах. Україні творять світлу добу української жіночої преси, що мала національно-етичні вартості, професійний рівень і можливості розвитку. Друга світова війна закінчила цю добу в 1939 р.

З постановням Об'єднання Українських Жінок у Німеччині, став виходити у Мюнхені журнал „Громадянка“ (1946—1949), редагований письменницею Людмилією Івченко. Перед тим у ЗДА Союз Українок Америки мав свою сторінку в тижневику „Америка“. Але вже в 1944 р. СУА приступив до видавання окремого часопису п. н. „Наше Життя“. Редагувала його в початках Клявдія Олесницька, а потім Олена Лотоцька, голова СУА. У 1951 переіменовано Наше Життя на журнал під редакцією Колегії.

У Канаді жіночі організації рівнож вийшли від окремих сторінок у тижневиках Новий Шлях і Український Голос. Із того вилонились — у 1950 р. журнал Організації Українок Канади „Жіночий Світ“ під редакцією Стефанії Бубнюк, а в 1960 р. журнал Союзу Українок Канади „Промінь“ під редакцією Наталії Когуської. Обидва виходять у Вінніпегу.

Жіночі організації в різних країнах мають свої сторінки в українській пресі. Ліга Укр. Кат. Жінок Канади у тижневиках „Наша Мета“, Торонто (ред. Іванна Петрів) і „Поступ“, Вінніпег (ред. Н. Даревич), Об'єднання Жінок ЛВУ у тижневику „Гомін України“, Торонто (ред. М. Солонинка), ОУЖ Вел. Британії у тижневику „Укр. Думка“, Лондон (ред. Ніна Марченко), Союз Українок Австралії у тижневику „Вільна Думка“, Сідней (ред. Любов Гордієва), ОУЖ Бразилії у тижневику „Хлібороб“, Курітіба (ред. Наталія Лисий), Жін. Секція „Просвіти“ у тижневику „Укр. Слово“, Буенос Айрес (ред. Лідія Таурідська), Союз Українок Канади в тижневику „Укр. Голос“, Вінніпег (ред. Савеля

Стечишин). Хоч непов'язані з якоюнебудь жіночою організацією, проте ведені для жінок сторінки в тижневику „Новий Шлях“, Торонто (ред. Віра Ке) і „Канадійський Фармер“, Вінніпег (ред. І. Книш). Окремий циклоstileвий бюлетень видає ОУЖ Німеччини, Союз Українок Зах. Австралії та Централь СФУЖО. Цей останній „Українка у світі“ появився у 1963 р. під ред. І. Пеленської. Книжковими виданнями появились статті Ірини Книш, знаменитої сучасної публіцистки, авторки цінних праць із історії українського жіночого руху.

Як видно з перегляду — сучасна українська преса на чужині є пов'язана з організованим жіночим рухом. Тому її організаційним завершенням є пресовий реферат СФУЖО, що видає від 1949 р. Вісті СФУЖО в журналі Наше Життя (ред. Л. Бурачинська). Теж при СФУЖО постала постановою Світового Конгресу Українського Жіноцтва у 1959 р. Секція Українських Журналісток. Її завданням є охопити українські жіночі пера у світі, захочувати їх до вдосконалення та створити архів жіночої творчості. Секція працює під проводом Стефанії Бубнюк у Вінніпегу й об'єднує около 30 журналісток.

Не є легко на чужині вдержувати рідну пресу. Це коштує багато зусиль, турбот та матеріального вкладу. Але в тих журналах, сторінках і „кутках“ твориться культурний дорібок, що не є багатий кількістю, але змістом, ідейною насагою й ідеалістичною вірою в майбутнє українського народу. І на жаль, лиш цей дорібок, а не жіноча преса України продовжує традицію преси українського жіночого руху.

Жіночої преси в сучасній УРСР властиво немає. На 23 мільйони жінок України є один одинокий журнал „Радянська Жінка“. Виходить у Києві, редактований численною Колегією, тиражем 600.000. Половина з його 32 сторінок заповнена пропагандивною агіткою, з кольоровими портретами „вождів“. Зміст журналу — це вислови вдячності „мудрій політиці партії“, схвалювання постанов

з'їздів, захоплення все новими тягарями 5-ти і 7-мирічок. „Радянська Жінка“ не дбає про зацікавлення жінки ані не заступає її інтересів. Вона проходить із зав'язаними очима повз вимучених матерей і недоживлених дітей. Коли Україною прокотилась хвиля арештів і вивозів у рр. 1946—1949 „Радянська Жінка“ описувала розквіт життя „під сонцем сталінської конституції“. У часах масових вивозів молоді на цілинні землі „Радянська Жінка“ писала про „веселі прощання матерів із дочками“, а

тепер оспівує жіночу фізичну працю, ту важку працю, що є понад сили жінки, нищить здібність її материнства і відбирає радість життя. Тому ця преса не має морального права репрезентувати українського жіноцтва перед його народом.

І в 80-ту річницю українського жіночого руху заступатиме його перед народом і перед історією культурний дорібок вигнаних із Рідного Краю журналісток, що колись передадуть його жіноцтву вільної України.

Наша виховна програма

Вже багато Відділів СУА працює для виховання молоді. Побажаєм було б, щоб усі Відділи при укладанні пляну праці взяли це до уваги. Коли не можуть робити цього самі — то обов'язково повинні нав'язати контакт із клінінами, що працюють над вихованням молодого покоління і старатися їм допомогти.

Ірина Левицька
секретарка Окр. Ради СУА
в Ньюарку

У грудневному числі Нашого Життя подали ми плян праці виховної референтури на 1963-64 рр. Однією з його точок є співпраця із школами українознавства й молодечими організаціями. Наші Відділи всюди підтримують їх, бо дорожать цими навчальними й виховними станицями.

Але ми не повинні зрікатись і власних виховних завдань! У рядах Союзу Українок Америки гуртуються українські матері, а це чи не найважливіший виховний чинник для української дітвори. Ми повинні допомогти їм у виконанні виховних завдань і в скріпленні української родини.

В тій цілі влаштуємо Виховні Семинари й доповіді на виховні теми, підбираємо виховну лектуру й гутірки на сходинах. Змагаємо до того, щоб в українських родинах була збережена традиція, що її передали нам наші предки та щоб плекалась українська моза й лошана для української культури. Тільки в таких умовах українська дитина збереже в серці любов до поневоленої України та схоче причинитись до її визволення.

Як бачите, наше виховне діяння закреслене дуже широко і має власне поле праці. Це треба згадати також

про інші виховні почини, що їх наші Відділи виконують. Жіночі організації займаються дошкільним вихованням ще від часу, коли Наталія Кобринська піднесла цей клич. У Рідному Краю побудовано цілу мережу дитячих садків та півосель, та й на новому поселенні всі дитячі світлички й садки по стали заходами жіночих організацій.

Шоправда, воно нелегко зорганізувати дитячу світличку, що відповідає всім вимогам новітньої педагогії й гігієни. Але дитячу забаву або дитячу зустріч може кожен Відділ улаштувати! Адже в кожній місцевості є невелика зала, є сили, що вміють провести зустріч і є матері, що підготують невеликий буфет. А така зустріч має незмірне виховне значення для дітей! Вони проведуть недільне поплудне в гурті своїх ровесників, заспівають українських пісень, послушають казки й помашерують під звук патефону! Побачите, які будуть вдоволені й щасливі!

Отже, як бачите, кожен Відділ може знайти собі самостійне виховне завдання. Звісно, допомога нашим виховним установам теж є включена в наш плян праці. Але в першу чергу треба використати ті можливості, що випливають із змісту й засягу Союзу Українок Америки, як жіночої організації. Можемо й мусимо виконати самостійну виховну роботу! Її чекає від нас наша спільнота та намітила нам наша Конвенція у своїх резолюціях.

Анна Богачевська
виховна референтка Гол. Управи

Своєчасно внесена передплата дає здорову фінансову підставу видавництву.

Обличчям до минулого

У великому місті середуші Америки, що пишається назвою південно-американського Парижу, серед його майже п'ятимільйонного населення — живе жінка. Та ні, вона скрізь у Мексику, чи то місто, чи ціла країна. Вона не сама; в неї обов'язково сім'я, і то велика, і стільки дітей, що інколи їй самій важко дорухуватися їх.

Вона — невисока, як і цілий народ тут, і худа. Її смугляве обличчя дивиться великими, подовгастими, чорними очима, поглядом, що вибігає з тисячеліть. Вона — найчастіше Марія або Люпіта, тобто Гвадалупа (наймення індіанської Мадонни) в якомусь убранні, що має нагадувати еспанську рясовану сукенку неозначеного кольору, носить завжди й обов'язково шаль. Пов'язана ним тісно через плече і ліве рамя, на якому спить дитя. Маленьке, тихе, індіанське дитя. Вона — мати й дитя, зрослі в одне, немов різьба, яку тяжко в деталях розлушити.

Біля неї біжить ще одне чи кілька дрібних дітей і всі вони дивляться на вас очима без сльоз, але з глибинно минулих віків. Ви знайдете їх на малюнках серед руїн міст і святинь, ви знайдете їх на фресках могил в Оахака. Вони залишились живі в кераміці передіспанських часів, в багатьох залах Антропологічного Музею і в тих місцях, де старинна культура лягла під вулканічний пил, тут у мексиканських Помпеях і Геркуляніумі. Ще бо куриться на південному сході від міста вулкан Попокатепетль і хто зна, яка була його участь у зруйнуванні культур цієї країни...

Але окрім каміння, глини і фарби розказують історію легенди писані гієрогліфами, що дуже нагадують єгипетські чи південноазійські. Та про неї, жінку, записав уже сторінку похід еспанських завойовників Кортеза. Оце йде жменя еспанців на підбій держави азтеків, що володіють країною від Атлантику до Пацифіку і їх очолює потужний володар Монтезума. З ними йдуть племена індіан, що ненавидять азте-

ків і з ними йде індіанка Доня Марія. Вона знає мову азтеків і мая і служить не лиш перекладачем, але й свого роду дипломатом. Її зручність і хитрість облегшила Кортезові похід. Без бою підкорюється йому плем'я за плем'ям, бо їх переконує Малінче-зрадниця (так її назвали індіанці) про божеське походження Кортеза. Сказав бо бог Кецалькоатль, що їх країною заволодіє біла людина з бородою. Оце й пригадувала індіанам Малінче й нераз уміла відвернути поразку від Кортезових завойовників. Історія не пише про те, як вона сприймала одну чи другу різню мирного населення, до якого належала. Історія покидає її в тій хвилині, коли Кортез дарує її свому першому

поручникові Понтокарреро. Отак неславно увійшла в історію жінка-індіанка.

Але вертаймось до нашої Марії чи Люпіти. Темна й непрозора вода пливе в ірригаційних каналах на окраїнах міста. На берегах її темно одягнені жінки навколішки перуть білизну. Хто має кусник мила, хто порошок, а хто й без цього обходиться. Біля жінок безліч малих дітей. Коли приходить пора їсти, жінки видобувають із кошиків кукурудзяний корж чи хліб, до того часник чи цибулю, може й трохи омасти і розклавши на землі, їдять самі й годують дітей. У глиняному збанку напиток із кактей, або тільки вода.

Білизна випрана. Сушив її гарячий вітер, що дує з-понад гір

і пустині. Потомок великого бога Кецалькоатля, що колись царював у пірамідах. Віра в нього погубила індіан. Це він обіцяв, що прийде на землю під видом бороdatoї людини. А місце тієї людини на овіді: понад хижі індіан воно вистрілює високими модерними будинками. Колумною Незалежності на широкій, довгій вулиці Реформа. Але нехай тільки скінчиться той пишній бульвар, починаються старі, частинно розвалені або пошкоджені колоніальні будинки, що не вдержують тиску часу, бо їх побудовано ще за еспанської займанщини.

Але Марія чи Люпіта не йде до міста. Завдавши собі кошик із білизою на голову, бере вона за руку по дитині. Найменше прив'язане до неї чорним або бурим шалем. Як котра — ще вагітна. Так ото з цим живим і неживим вантажем Марія йде до своєї хижі. Їх тут багато. Стоять рядками, найчастіше обведені муром або живописом із кактеї. Побудовані вони з сирих цегол, пласкі, зі щільною для входу, інколи й із щільними для світла. Такий куб, простий і бурий, як земля довкола. Але й таке житло не є власністю Марії та її сім'ї. Воно винаймане. Бо робітник не може дозволити собі мати власну хату. Він заробляє 10 до 15 пезів денно, що різняється вісімдесяти американським центам. Що можна за цю суму купити? Хліб — дешевий, бо за бохонок платять 20 сотиків (центавос).

Чоловік працює. Коли він більш вишколений, може заробити дещо більше, але таку роботу рідко знайти в слабо розвиненому мексиканському промислі. Найчастіше ходять вони до роботи до фарм і городів багатіїв. Та багато з них нічого не робить і тоді інколи допомагають жінкам: несуть кошики з біллям чи купно з базару.

Варити — невелике питання, невеликий вибір. В першу чергу — це кукурудзяне борошно. З нього печуть коржики — тортійос. Це найважлива страва і їх їдять, хто з чим має. Можна й наповняти їх м'ясом чи городинною, коли когось стати на те... Друга головна складова поживи — це квасоля. Так було з покояв'ю, так є й тепер.

Так отже Марія випрала білизну та нагодувала сім'ю. Правда, ще дала їй пити. Найчастіше чорну каву, або спеціальний напиток, званий соголь. Молока тут скупо й дорослі можуть без нього обійтися. Дітей до двох літ Марія годує груддю. Спершу вам дивно, як жінка годує таке „немовля“, що говорить. Ось типовий випадок у церкві: в лавках сидять жінки, і в одній при груді дівчинка, одягнена в черевички й суконку з фальбанками. А справжнє немовлятко Марія відвинула від себе й поклала на сусідній лавці. Отак матірня грудь ніколи не перестає витворювати молоко. Треба сказати, що всі ці діти дуже спокійні. Завинені в оці шалі, вони неначе приросли до матерів. Там їх цілий світ: тепло, харч і догляд.

Але є й інші жінки. Ті, що мають спроможність займатись торгівлею. Зайдіть на торговищу — меркадо. Там більшість продавниць — жінки. Вони так же зручно відмірюють матеріали, як готувлять різні мексиканські страви, тут же й продають їх — тортійос, кусні м'яса чи риби, курячу лапку, квасолю, кукурудзу в різних видах. Не знають іншої мови, як своєю, що часто є мішаниною еспанської з якимсь індіанським говором. Але вміють порозумітись із чужими мовою, знаками й гримасами.

І є ще жінки-мисткині. Головно танку. Є в Мексикі Інститут Гарного Мистецтва — Палясіо де ляс Беяс Артес — справжня палата з мармору й різьби. Якщо ви є в Мексикі, обов'язково будьте на виступі Національного Балету, що лучить у собі танкове мистецтво різних племен і околиць і первісний ритм з сязвом яскравих кольорів, та гуком дзвінків і калатал. Музика — трьох чоловіків-селян при великому цимбалі, на якому вистукують молоточками. Тут ви знайдете жінку-танчницю. Тут ви призадумаетесь над українським танковим мистецтвом і як воно далеко позаду мексиканського в популярності й умінні використати кольористику, ритм і прихильність чужої публіки.

Звісно — жінка не лиш робітниця і продавниця. Вона теж пра-

цює у бюрі, і школі, і в літаках. Завжди вона старається захистити себе від сонця, щоб зберегти якнайбільшу шкіру. Темна шкіра — прикмета простолюддя, що з нею хіба загорілі туристки хочуть конкурувати. Останніх вона коштує добрі гроші в приморських купелищах, бо хоч є велика різниця у валюті, проте мексиканська людина вміє брати гроші. То ж купуючи, давайте їй завжди третину жаданої ціни. Коли не знаєте еспанської мови, лишть цифри на папері й так можете добре поторгуватись. По чорних очах продавниці, заглиблених десь у віки, ви й так не пізнаєте, хто кого „обторгував“: ви її чи вона вас. Та, мабуть, вона.

ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Вертеп в Україні

Я тільки що повернулась із Пластового ярмарку і зразу ж почала читати останнє число Нашого Життя. Мушу признатися, що дуже люблю його читати та що нахожжу там багато цікавих і близьких собі річей. Так сталося й сьогодні. Зараз же на другій сторінці зацікавила мене стаття Ірини Пеленської п. н. „Український Вертеп“. Мені було дуже приємно довідатись про те, що започаткований він був у ляльковому театрі. Я збагатила своє знання, я довідалась щось нового, про що я перед тим не знала. Пише п-ні Пеленська, що ходження з вертепом було у звичай по українських селах до самої II. світової війни. Я хотіла б додати щось до того. Ще так недавно, бо в 1957 р. я була в Україні і до сьогоднішнього дня ходять там під час Різдва з вертепом. Не треба писати, які труднощі мають хлопці й дівчата, підготовляючи й переводячи його! Тепер, коли в Україні „старший брат — червоний кат“ старається цілковито зрусіфікувати нашу молодь, вживаючи до цього жахливих часом засобів, коли він старається знищити все, що українське, молодь старається зберегти прекрасні наші традиції. Вертеп, у склад якого входять — ангел, трьох царів, трьох пастирів, Ірод, воїн, жид, коза, смерть і чорт — річично відвідує всі родини в селі, а то й по інших селах з колядою. Не помагає та не лякає хлопців, що оцінка з поведінки буде обнижена, не лякає їх, що комсомольські провідники чи

САЛАТКА без отРУТИ

— Пора б уже починати?
— Та ні, рано ще.
— Котра година?
— Ми засідання заповіли на сьому, а щолиш пів до восьмої.

— Ага! Ну, то почекаємо.
Довгий стіл, покритий зеленим сукном, надає поваги й важности черговому засіданню редакційної колеґії **Нашого Життя**. Коли старосвітський будильник — що поставлений для контролю над модерним електричним стінним годинником — голосно вистукує восьму — при столі сидять уже всі, крім пані Марії і пані Наталії.

— Пані Марія передала свій проект на письмі — каже пані Ліда, відкриваючи паперову течку з машинописами, листами, фотографіями. Фотографії одразу ж привертають увагу присутніх. Не дивно: цікавість до образків, зокрема до кольорових, притаманна ж не тільки градуантам дитячої світлички США.

— Почнемо може від пані Олени, каже пані Ліда.

— Що ж, мій плян показового числа **Нашого Життя** дуже простий — каже пані Олена. На передову пропонує статтю: „Ставайте членами США“. Наголовок проблемної: „Чому в нас брак гордості на нашу організацію?“ Центральна: „Будівничі і гробокопатели“ — це про членські вкладки і про фінансову господарку відділів. Інтерв'ю з президенткою Міжнародної Жіночої Ради. Фейлетон: „Чому в голови болить голова?“ От і все. Ага, ще актуальна: треба щось про наше становище до чергових виборів на президента ЗДА. Повісти не потрібно: решта місця для хроніки відділів.

— Зовсім слушно, — завважує пані Юзя. — Я теж за те, щоб хроніку відділів побільшити. В моєму проекті „При громадській роботі“

вчителі ловлять їх і пробують розпізнати їх досконало схарактеризовані обличчя. Подібні перешкоди мають вони на Новий Рік, а дівчата на Йордан, коли йдуть шедрувати.

Надія Тимчук, Бофало

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1964

займає 16 ст., в тому десять сторін — хроніка Філадельфії, бо ж це найактивніший наш осередок. Крім того в мене запроектовано такі статті: передова: „Жінки перебирають провід“. Центральна: „Преса — наша пропагандивна зброя“. В проблемній обов'язково дати відсіч чоловікам, що ображають українське зорганізоване жіноцтво. Фейлетон: „Печена бараболя чи картопля, не пюре“. Є в мене крім того готова актуальна стаття: „Вшивані Вечерниці і справа визволення України“, та інтерв'ю з головою 43-го відділу США. Замість повісти, якщо залишиться місце після хроніки відділів, можна дати якусь серйознішу лектуру, от хочби якусь працю для політичного освідомлення членок, чи щось подібне. Найвищий час, щоб зорганізоване жіноцтво почало поглиблювати свою політичну освіту та серйозніше ставилося до своїх громадських завдань.

В цей момент входить пані Наталя.

— Ах, вибачайте, я знову запізнилася... Цілий день у дорозі, ще зранку не була дома. Навіть обідати ніколи!

Пані Ліда і пані Олена заметушилися: — Може зладити вам перекуску?

— Та ні, не турбуйтеся, я зараз біжу додому. Адже засідання довго не триватиме? Дуже поспішаю...

— Ви не забули принести ваш проект показового числа **Нашого Життя**?

— Та ні, ось, маю цілий плян на письмі — хвилиночку, зараз пошукаю у течії.

— Даймо пані Наталі відітхнути, я тимчасом прочитаю проект пані Марії. О, письмо коротеньке. Передова: „За душу молоді“. Центральна: „Слово до батьків“. Решта журналу: поширений, багатолістрований відділ „Нашим Малютам“, з окремим додатком: „Молодий доріст“. Ну, що ви на те?

— Хвалю, хвалю — каже пані Наталя. Але мій проект розрахований на дорослих читачів. Передова: „Плекаймо нашу мову“. Цен-

Молодиця з с. Купчого коло Буська в Галичині

Woman's wear of Busk region in Western Ukraine

тральна: „Леся Українка в світлі нових літературознавчих дослідів“. Актуальна: „Походження назви „колядки““. Інтерв'ю з професором Шерехом в справі нового правопису. Фейлетон мені вже теж обіцяли: „Пригода з апострофом“. Замість повісти й хроніки вважаю, що корисніше буде дати у продовженні упрощений курс української граматики та правопису для щоденного життя українського зорганізованого жіноцтва. Це — єдино на потребу. Жах один, в якому занедбанні на еміграції наша мова!

— Так, так, — каже пані Ірина. — Дивуємось молодим, а варто тільки послухати як розмовляють українською мовою дорослі... І то все батьки, вчителі, журналісти. І в кого вчитися тій нашій молодій зміні?

— А яка ваша думка про показове число **Н. Ж.**?

— В мене запляновані такі статті — каже пані Ірина. На передову: „Жінка поневолена“. На центральну більша 10-тисторінкова порівняльна студія із статистичними даними п. н. „Становище жінки в передвоєнних займанщинах і в сучасному ССРСР“. Актуальна стаття: „За світовий конгрес українського жіноцтва“. Повість у продовженні: „Музика“ Винницької. Варто б ще й долучити фейлетон. Я вважаю, що коли навіть і є добрий літературний матеріал, то фейлетону такої потрібно. Одне одного не виключає. Це так, як у приповідці: і чоловік, і приятель, кожен у своєму стилі.

— А коли вже зачіпаємо подружню тематику, то цей мій „кожник“ — засміялась пані Марта.

— А так, пані Марта любить скандалістику, завважила пані Ліда.

— Е, вибачте, що ви розумієте під скандалістикою? Це річ дефініції. Я тільки за те, щоб не боятись контроверсійних тем...

— І сенсації? — кинула пані Ірина.

— А навіть! Зрештою, знову ж таки: що таке сенсація? В забріханому суспільстві сенсацією можуть називати те, що в іншому суспільстві викладають вчителі дітям народної школи.

— Ну, годі не сперечайтесь! — вмішалась пані Ліда. Давайте ваш проект. А є в ньому бодай трішки чогось сенсаційного?

— Нічого подібного. Все в традиційних рямках: Передова: „Більше отвертости в дразливих справах“. Центральна: „Проблеми модерного подружжя“. Інтерв'ю з д-р Парфанович про її книжку: „Чоловік і жінка“. Фейлетон: „Романтична любов, причина жіночого самопоневолення“. Замість сторін Нашим Малцям стаття про Фройдову інтерпретацію дитячого дозрівання. Замість хроніки відділів — чотири сторінки любовної лірики. Повість у продовженні: переклад забороненої донедавна американською цензурою книжки Лоренса: Любовник лейді Чатерлей.

— От тобі й маєш! — злякалась пані Ліда.

— Ай-я-йай, яка це вже пізня

година — закликала пані Наталя. Я ж мушу вже...

— Ну, ще хвилинку, — каже пані Ліда — я ще тільки зачитаю свій плян журналу. Це коротенько. В мене воно по пунктах! Передова: „Плекаймо народне мистецтво“, центральна: „Еволюція народної вишивки“, актуальна: „Чи можна вишивану порцеляну ставити на провансальського стилю меблі?“ фейлетон: „Танцюристки в коротких спідничках“. Чотири сторінки ілюстрацій в кольорах: взори до вишивання, окремі дві сторінки як влаштувати хату в українському стилі, крім того анкета: хто знає народне мистецтво? Замість повісти у продовженні: Спогади про жіночий журнал Наша Хата. От і все.

На цьому засідання кінчилося. Прощаючись, всі однозгідно висловлювали глибоке переконання, що журнал мусить бути всесторонній, щоб здоволити свою широку різноманітну публіку: високо- і менше-освічених, одружених і самотніх, союзянок, не-союзянок, а навіть тих, що володіють жіночими серцями.

Кімната спорожніла. На столі залишилась тільки течка з машинописами, листами, фотографіями, і проектами членів редакційної колегії. За принципом двопалатної парламентарної демократії вона чекала на розгляд і рішення трибуналом вищої інстанції. Ось-ось почнетесь нове засідання редакційного сенату і пані: Б., Л. Б., Л. Бура і Ліда Б. до пізньої ночі працюватимуть над компромісовим пляном показового числа **Нашого Життя**.

НАШЕ ГЛИБОКЕ СПІВЧУТТЯ

Вістка про скритовбивчий замах на бл. п. президента Джана Ф. Кеннеді, струснула всім членством СВА. Не було змоги висловити це у грудневому числі нашого журналу, що вже було в друку. Але в своєму часі Централь СВА вислала вислови свого глибокого співчуття вдові Президента п-ні Джекліні Кеннеді, що є вміщені в англійській частині нашого журналу.

Рівночасно від імени членства СВА висловлюємо це й у цій частині нашого журналу.

Екзекутива СВА

ДО НАШОЇ АНКЕТИ 1964 Р.

Переглянувши всі відповіді, що написали на анкету з ділянки народних узорів, відмічуємо з радістю живе зацікавлення українською вишивкою в читачок Нашого Життя. Читачки широко відгукнулись й виявили неабияке знання тієї ділянки. Правда, широкий загал обмежився до однієї-двох відповідей, а лиш небагато обговорило всіх дев'ять узорів анкети. Тим більше цінні нам відповіді цих знавців нашої вишивки, що розкинені по різних країнах. Їх прізвища передаємо Комісії Нар. Мистецтва при СФУЖО для дальших взаємин.

У наших запитах ми клади натиск на місце походження взору, його шов та примінення у сучасному побуті. Не можна сказати, щоб учасниці анкети в цих трьох напрямках були однаково вироблені: одна з них краще відзначалась в одному, а друга в іншому. Але в цілому їх знання ґрунтовне і це каже сподіватись, що дальше пізнання й удосконалення можливе.

Серед учасниць було значно менше вишивальниць із центральних, ніж із західних земель України. А це велика шкода, бо їм питома знання певних швів, що їх на західних землях не знають. Але сподіємось, що в описі швів, що їх підготовляємо, вони візьмуть участь.

За найбільш повні відповіді на нашу анкету ми признали нагороду таким учасницям:

П-ні НАДІЇ ЦИНЦАР з Едмонтону, п-ні ОЛЬЗІ КУЛИНИЧ із Нью Йорку, п-ні ТЕКЛІ МОСОРІ з Буенос Айрес.

Відзначення за влучні відповіді признано таким учасницям:

П-ні НАДІЇ ПОЛЮХ із Скарборо, п-ні МАРІЇ РАВЛИК із Курітіби і п-ні САВИНІ СОХОЦЬКІЙ із Монтреалу.

Всім іншим учасницям анкети щиро дякуємо за їх добру волю й напевне знайдемо нагоду підтримати їх замишування до рідної вишивки.

РЕД. КОЛЕГІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

ПОДЯКА

Оцим складаю щиро подяку всім тим, хто своїми побажаннями привітав мене з нагоди Срібного Ювілею мого вінчання і складаю 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Ольга Салук

Голова Окр. Ради СВА
в Ньюарку

Дебют Ніни Климовської

Важко означити — який виступ Ніни Климовської був дебютом. Бо кілька років тому мали ми нагоду спостерігати ріст її таланту, коли вона, ще тоді учениця Української Мистецької Студії, вразила прегарними декораціями до п'єси „Мазепа“ і знову давніше ще її цікаві й живі ілюстрації в журналі „Наше Життя“ могли вважатися вступом у зріле, мистецьке життя. Вистава олій, гвашів, акварель та емаль, які вона експонувала в Пен Арт Сентер, показує дебют Ніни Климовської в повному обсязі мистецьких настроїв, опанованої кольористичної техніки, бездоганного рисунку і тієї інтелектуальної височини, яка дозволяє артистці літературні мотиви подавати культурному глядачеві в суто плястичній формі, без нараження того глядача на розчарування. Слухаючи несміливих а то й упевнених висловів учасників вернісажу про виставку, ми часто зачували слово — символістка. І задоволені тим означенням автори вважали, що до тієї в їхньому розумінні найвищої оцінки експонатів у цілому, не слід більше нічого додавати, бо вона дає вияснення на незримі запити в душі глядача, — а що ж таке хотіла висловити своїми картинами артистка?

Коли розглядати виставку з точки бачення мистецького сьогодні, усвідомивши рівночасно наше перебування в країні захоплення класичними культурами (особливо грецькою), то картини Ніни Климовської можна віднести (особливо ці великі фігуральні полотна) до культури шістдесятих років, які розпачливо відбиваються від панівного плястичного нігілізму. Зовсім не так, як паризьким ровесникам Ніни Климовської! Їм немає що експонувати, бо в них, мовляв, усе вже вимальоване і нічого нового не створиш, хіба ви-спекулюєш. А Ніні Климовській є над чим подумати і є чого бажати. Вона всі свої настрої, бажання виявити свої ідеали або проти-ідеали, бажання виявити щось, що на її думку ще не виявлене, вона

подає без того чорного песимізму, що паралізує навіть найви-гадливіших надреалістів.

Проте оптимісткою Ніну Климовську теж важко назвати. Глибока молодість заважає мистцеві радіти благом природи і завжди звертатиме безжурні думки в сторону аналізу і вслід за тим до суму. Ніна Климовська замолода, щоб бути радісною. Можна це ствердити — дивлячись на її картини. Але треба додати: вона занадто талановита й інтелігентна, щоб не прагнути неосягненого, а від цієї свідомості завжди в душі — сум.

Щоб подати повну характеристику цього першого виступу нашої молоденької артистки, не вистачить задоволитись висловом „символістка“, хоч воно багато говорить. Ці романтичні теми (скривавлений кінь і поруч бай-дужа людина, або людина, що має час навіть у малому човні на неспокійних водах нанизувати намісто на руки так, як це роблять, граючись, діти, або дві сильні чоловічі постаті, спутані безсилям мрій,) глибші за слово „символ“, вони не стверджують, а здається, жахають. Та це відноситься до глядача, бо на нього діє поруч рисунку й кольориту — тематика. Спинімся на формальній сторінці вистави. Тут мусимо признати, що незвичайність тематики йде впарі з формальним достоїнством. Впевненість рисунку і глибоке відчуття кольору у нашої молоді мисткині дозволяє на деформацию не лиш реальних тіл, але й атмосфери. Це безперечне формальне досягнення, якого бажав би собі не один досвідчений майстер.

Все ж мусимо застерегтись проти абсолютного і поголового за-хвалювання виставлених картин. Хоч найдосконаліша картина під малярським оглядом „Човен одержимих“ видається „цвяхом“ виставки, недаремне репродукований „Неділним Бюлетенем“, вже сьогодні виглядає прохідним етапом до більше фінезійного охоплення мистецького „еспрі“, затор-

Софійка Лада: Портрет Ніни Климовської, пастель

Artist Nina Klymowska was named by Our Life magazine as young talent of the year. Her first exhibit of paintings was held at the Art Center in Philadelphia, Pa.

кненого в малому сіро-зеленому гвашеві з двома лежачими постаттями. Цей гваш виділяється ледве між монументальними оліями та невеликими акварелями, припадково, а може зумисне повішеними на виставі.

Якби ми хотіли зробити для „Нашого Життя“ інтерв'ю з Ніною Климовською, то завдали б їй декілька питань про її школу, подорожі, нагороди, учителів... Але ми цього не зробили. Може нашим читачкам було б цікаво довідатись про ці всі справи, зв'язані з молодим талантом. Висловлюючи свій погляд на виставку картин Ніни Климовської ми хочемо накинути нашим читачкам незайві думки, які самі виникнуть про підсоння, з якого виходять наші талановиті діти. Ми ж самі це підсоння винесли з собою в далекий світ і в ньому викохуємо дивні квіти, що цвітуть без сонця, не в'януть під холодним вітром і пахнуть, затримуючи рідні прянощі для прославлення цього клімату, на ім'я якому — Україна.

Оксана Керч

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Із моїх спогадів про Олену Степанів

(Докінчення)

Одного разу одержала я листа не з Ташкенту, де Степанівна відбувала свою неволю, а з пограничної станції російсько-фінського кордону. Дорогою обміну поверталась Степанівна до Австрії. Картку, що її прислала мені вона, це її знімка серед квітів у чистенькій кімнаті Червоного Хреста. Просила мене зустріти її в означений день на західньому двірці у Відні. З несподіваною втіхою плянувала я, як буду зустрічати та приймати Олену. Може так, як Софію Галечко, що приїхавши до Відня на відпустку з фронту, пробула у мене майже тиждень і ми разом оглядали особливості Відня? Дарма, що рідко курсували трамваї, а ввечері неосвітлені вулиці і замкнені деякі музеї й театри. Все ж таки було що у Відні побачити для тих, що його не знали.

Та Степанівна не хотіла залишитися довше. Спішила до стрілецької кадри, пробувши у мене всього один день. Зараз по її приїзді трапилась їй мала пригода, що була б веселою самою по собі, якби не була збентежила її. Зараз по виході з двірця на вулицю Маріягільф спинив нас старшина, що сповняв службу контролі, бо тоді було вже багато дезертирів із фронту. Степанівна звернула його увагу на себе, не як можливий дезертир, а як жінка в військовому виряді. Вона наче виросла зі сього фронтового воляцького знищеного мундуру і впадало в очі, що це не старшина, а дівчина з ніжним лицем, дещо збентежена великоміським рухом. Кругом нас зібралася ціла товпа цікавих віденців. Папери Степанівної були в порядку й контрольний старшина зараз відпустив її. Та це її дуже збентежило і тому спішилась до кадри, де могла б офіційно бути звільнена чи бодай скинути військовий мундур, знищений у неволі. Розказувала тоді, що мала нераз у Ташкенті тяжкі переживання, бо то був табор полонених військових старшин, того конгломерату 9-ти народів, що

дуже різно ставились до визвольних змагань українців, а участі жінок у військовій службі зокрема.

Згодом, по звільненні, Степанівна перебувала деякий час у Відні, де підготовлялась до докторату. Та тоді ми стрічалися рідко, бо я мешкала поза Віднем. Вона часто зустрічалася з Ольгою Басараб та робили спільні прогульки в мальовничі околиці Відня. Лиш як вона вже перенеслася до Львова, а я приїздила туди до рідні у відвідини, то мали ми дуже приязні зустрічі та розмови у каварні на розі Пекарської і Панської, де сходилися тоді українці.

**

Львів, кляса школи ім. Тараса Шевченка при вул. Мохнацького. Там сходили Кружка ім. Ганни Барвінок. Голова Константина Малицька влаштувала святочні сходили в 15-ліття Українських Січових Стрільців. Головним промовцем був сенатор Остап Луцький, колишній визначний старшина УСС. У нього деякий час Степанівна була адьютантом. Майже цілу свою доповідь присвятив Степанівні, підкреслюючи її дисциплінованість і опанування навіть у дуже трудних службових ситуаціях. Степанівна була заскочена тим, що вечір присвячено якраз спогадам про її військові часи (бо ж назагал жінок в УСС не було багато) і сиділа похилена у шкільній лавці (може й тієї самої кляси, де ходила колись до школи). Вона, тоді гімназійна вчителька, була так скромно збентежена, як мала учениця. А вдвоєлена Малицька лиш підсміхалась.

**

В роки між 1926 і 1939, коли я перебувала у Львові, не стрічалися ми надто багато. У кожній багатотрудній праці й обов'язків, мало часу на особисті зустрічі, у кожній своїй особистій, нераз скомплікованій ситуації і клопоті. Але стрічаючись часто на вулиці, в поворот-

ній дорозі з праці додому, десь в околиці Цитаделі, усміхаючись питала мене: „Що ж там, Олено?“ А я відповідала їй також питанням: „А як ти, Олено?“ Розуміли ми одна одну й так. Але коли треба було щось зробити-виконати, радо сама зголошувалась і погоджувалась. Пригадую, що на запрошення Союзу Українок приїхала тоді до Львова з доповіддю Софія Русова з Праги. Гостра зима, а вона в легкому поношеному жакетику, тому самому, в якому кільканадцять літ тому перейшла границу, втікаючи від большевиків. Спинилася зразу у мене і якось я сказала Олені Степанів, що треба щось зарадити тому, щоб Русова не простудилась. Вона відразу погодилася піти зо мною зібрати між знайомими потрібну суму на купно теплої зимового плаща, що його потім передала Русовій Софія Ракова, тодішня голова Української Захоронки, нібито дарунок від малих дітей.

**

Не всі наші зустрічі були такі сумні чи позажно врочисті, як походи на Янівський цвинтар, на Стрілецькі гроби й на могилу Ольги Басараб. Бачила я Степанівну часом і на приємній безжурній розмові. Це було тоді, як у клубі „Нової Хати“ „новохатянки“ справляли іменини Константині Малицькій, Олені Степанів, а при тій нагоді ще й мені. Щира, незв'язана розмова, багато квітів, що їх тоді було подостатком на Ринку у квітярок, відсунених на окраїні міста нащадків колишніх родів Львова. А ввічливі „новохатянки“ угощали нас своїми дбайливо приладженими присмаками. І теперішні дітячки СФУЖО, а тоді дирекція і Надзвірна Рада „Українського Народнього Містецтва“ — Ірина Павликовська, Стефанія Чижович, Ліда Бурачинська, Стефанія Савицька і покійні вже Ірина Бонковська та Ольга Павловська. Та й тодішні іменини Константина Малицька й Оле-

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1964

Музичний вечір

Щаслива думка прийшла Управі й членству 72 Відділу США в Нью-Йорку. Стараючись працювати для скріплення української культури, ці тут народжені членки США вибрали собі музичне поле. Адже музика промовляє до всіх, незалежно чи хто володіє мовою чи ні. А при тому знаходить дорогу до молоді, що музику плакає. І так розпочалися музичні вечори 72 Відділу США.

Торік у червні відбувся перший Вечір в Українському Інституті Культури. Про те вже була згадка в англomовній частині Нашого Життя. А тепер цей почин повторено у ще кращому виконанні. Пригляньмося, як він відбувся!

Дня 3. листопада співачка Леся Васьків відкрила програму групою українських пісень. Вона відспівала „Бабине літо“ Січинського, „Ой, одна я одна“ Лисенка і нар. пісню „Вже сходить зоря“. Слудувала арія Пучіні „О міо бамбіно“ Керна, „All the Things You Are“ Роджерса „June is Bustin' Out“. Публіка радо привітала молодую співачку з опанованою появою, що володіє приємним голосом. Супровід спочивав у руках досвідченої п-ни Берти Мельник.

П-на Васьків закінчила педагогію у Ньюаркському Стейтовому Каледжі і вчиться співу в Лоренса Девідсона з Метрополітен Опері.

Черговою учасницею Вечора була молода піяністка Христина Осадца. Вона виказала блискучу техніку гри у „Прелюдії“ Баха, „Бурі“ Бетовена і в Рапсодії Брамса. Знавці відмітили її відчуття стилю, теплоту виконання і барвну

на Степанів уже відійшли з цього світу.

Ще минулого року Олена Степанів відвідувала могилу Константини Малицької, оглядала новий пам'ятник із чорного граніту. А тепер і сама перенеслася на Личаківський цвинтар, де стільки могил наших заслужених людей — Шашкевича, Франка, борців явної і підпільної боротьби за волю України, що найкращі свої сили віддали службі рідного народу, так як і Вона.

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1964

інтерпретацію. „Етюд“ Шопена вона виконала з надзвичайним умінням і грацією. Її виступ публіка зустріла рясними оплесками, оцінюючи здібності цього молодого таланту.

П-на Осадца студіює в Музичній Школі Джуліярда, де змагає до бакалавреату з музики. Окрім того вчиться фортепіану у піяніста Саші Городницького.

На початку програми п-ні Марія Душник, голова 72 Відділу США, привітала гостей і представила п-ні Шанті Рандарао з Індії. Цю видатну індуську діячку, що єдина мала рангу полковника в індуській армії, вона пізнала під час Конференції Міжнар. Жін. Ради у Вашингтоні.

П-ні Душник привітала також п. Лева Молодожанина, автора пам'ятника Т. Шевченкові і п-во Джусів, фундаторів Українського Інституту Америки. Провід вечора передала імпрезовій референтці п-ні Анні Гарісон, що представляла артистів.

По програмі слудувала товариська частина. П-ні Дора Піфко разом із пп. Нетті Севицькою, Оленою Тібодо, Марією Рікет, Лілі Бохонко і Кей Луцишин приготували перекуску. При ній гості ще довго гуторили й ділились враженнями. Влаштуванням вечора зайнялись п-ні Марія Лисогір, містогорова, п-ні Анна Безко, касієрка, п-ні Анна Костів, секретарка, п-ні Марія Коваль, іпрезова, п-ні Марія Толлок, комітетова.

Справді 72 Відділ може гордитись таким вдалим почином! Чи не могли б інші наші осередки впровадити його?

Присутня

НОВІ КНИЖКИ

Марія Струтинська: Помилка доктора Варецького. Оповідання. В-во Юліяна Середяка. Буенос-Айрес, 1963. Обкладинка роботи Бориса Крюкова. Ст. 144.

Збірка оповідань обіймає писання з різного часу. „Віядук“ із 1935 р. надиханий ще атмосферою безжурного дозвілля передвоєнного часу, а „Помилка доктора Варець-

кого“ і „Вічне світло“ передає вже суворий ритм воєнної доби. А в останніх оповіданнях уже знаходимо метушню нашої мандрівки й нового поселення.

Але найбільше внутрішньої сили промінеє з нарису „Передача“. Тут крізь призму однієї сім'ї дістаємо погляд на глибокі потрясення того часу.

Є. Маланюк: Книга спостережень. Проза. 1962. Накладом В-ва „Гомін України“, Торонто. З передмовою автора. Ст. 526.

На англomовному заголовному листку ці нариси окреслені есеями. І це допомагає розібратись читачеві у підході до книжки. В цих статтях справді розгортається погляд автора на видатні явища нашого Відродження, на актуальні постаті нашої літератури, на суть проблем нашої культури. Окремий відділ присвячено характеристиці Москви в літературі й образотворчому мистецтві.

Все це насвітлене глибоко, з питомим авторові темпераментом та здібністю до синтези.

Л. Б.

ЗАМІТНИЙ ЮВІЛЕЙ

Із далеких окраїн нашого поселення дійшла до нас вістка про один замітний ювілей. Вшановану ним одну видатну жінку, що пройшла гідно свій життєвий шлях серед потрясень нашої доби.

Дня 10. листопада 1963 українська громада Франції вітала у своєму крузі 80-літню ЄЛИСАВЕТУ ПРОКОПОВИЧ. Наймення і постать цієї жінки навіки пов'язані з нашими визвольними змаганнями. Як дружина генерала Євгена Мешковського вона перейняла на себе опіку над раненими і всю I. світову війну та визвольні змагання провела на цій службі. У пізнішому житті на еміграції, як дружина прем'єра УНР Вячеслава Прокоповича, вона всі свої сили присвятила опіці над емігрантами. З них у першу чергу вдова Гол. Отамана бл. п. Ольга Петлюрова знала найбільше її підтримки й уваги. Українське жіноцтво Франції теж щиро вдячне їй за не одну вказівку й пораду. Ювілейне свято повернулось завдяки популярності шановної ювілянтки у вияв пошани всіх кругів громадянства.

У ювілейному змагу

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дітройт, Миш.

Ділимось сумною вісткою з членами СУА, що дня 19. травня 1963 відійшла у вічність по довгій і важкій недузї довголітня членка 23 Відділу СУА бл. п. **Софія Попик**. Походила з Сокальського повіту, до нашого Відділу належала довгі роки. Полишила у смутку дві дочки й одного сина з родинами. Наші членки віддали Покійній останню прислугу своєю участю у панахидї і похороні. Вічна Їй Пам'ять!

Євдокія Кахній
рек. секретарка

Родині Покійної і 23 Відділові СУА висловлює свої співчуття
Екзекутива СУА

Озон Парк, Н. Й.

З сумом повідомляємо членство СУА, що дня 27. жовтня 1963 померла довголітня членка нашого Відділу **Євгенія Орлян**. Народилась 5. травня 1892 р. Вічна Їй Пам'ять!

А. Опарик
секретарка 35 Відділу СУА

Родині Покійної і 35 Відділові СУА висловлює свої співчуття
Екзекутива СУА

Филадельфія, Па.

З жалем подаємо до відома членству СУА, що дня 13 жовтня 1963 р. відійшла у вічність з їхніх рядів доголітня, активна членка бл. п. **Ольга з Васильців Ощипко**.

Покійна народилась в 1895 р. в Бродах, Зах. Україна. В 1913 р. приїхала до Америки. Весь час свого побуту в цій країні була дуже активна в громадських організаціях, жертвенна та дуже точна у виконванні прийнятих на себе обов'язків. У 48 Відділі займала на переміну різні пости. Довгі роки сповняла також обов'язки голови Апостольства Молитви при укр. катол. парохії Царя Христа на Найставні. Останніми роками хворіла і жила з дітьми подальше Филадельфії, але мимо того до останніх днів свого трудолюбивого

Заклик пресової референтки Гол. Управи поширив нашу акцію. До тепер звертались ми до пресових референток та прихильниць із проханням — поширювати наш журнал. А тепер це прохання відноситься до кожної читачки, що дістає Наше Життя. Придбати не багато, а тільки одну нову передплатницю в цьому році. Такий був би ювілейний дар від читачок і такий був би видимий доказ їх прив'язання до журналу!

З радістю будемо подавати вислід цього ювілейного змагу. Це буде нам найкращою винагородою за труд і найкращим сповненням наших бажань. Бо це найпевніша дорога до збільшення журналу до 40 сторінок, до чого змагаємо.

Придбали нових передплатниць в останньому часі:

Орися Дацків, Юніондейл	1	Ярослава Салик, Нью-Йорк (Від. 64)	5
Лідія Колодчин (Від. 76), Воррен	1	Людмила Сердюк, Трентон	3
Іванна Клим, Бронкс	1	Ніна Самокішин, Трентон (Відд. 11)	1
Марія Кубрик, Вегревіл	1	Л. Струк, Наєгра Фолс	1
Василина Кущинська, Шикаго	1	Софія Теслюк, Нью-Йорк	1
І. Луговська, Нью-Йорк	1	19 Відділ СУА, Амстердам	1
М. Маркевич, Бронкс	1	34 Відділ СУА, Коговс	1
Іванна Осідач, Фила. (Відд. 43)	1	Д-р Софія Парфанович, Дітройт	1
З. Озарук, Рочестер	1	Анна Вояковська, Сиракюзи	1
Анна Панчишин, Филадельфія	1	Д-р Євгена Ержківська, Сиракюзи	3
Емілія Панасюк, Трентон (Відд. 11)	5	Анна Наконечна, Ленсінг	1

Хто черговий? АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Каленика Зелінського з Рінгвез, Н. Дж., складаємо 10 дол. на фонд „Мати й Дитина“. Вічна Їйому Пам'ять!

Василь і Антоніна Купчак

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу моєї дорогої тети Софії Стеткевич складаю 10 дол. на фонд „Мати й Дитина“.

Олександр Рицар

життя, живо інтересувалась своєю організацією. Втішалась загальною любов'ю і пошаною у всіх, що її знали.

Покійна полишила в глибокому смутку синів Івана, Володимира та дочку Агнету з родинами, брата Семена у Филадельфії, двох братів і сестру в краю.

Членки СУА, Апостольства Молитви та багато громадян провели її в останню дорогу 18. травня ц. р. з церкви Царя Христа на український католицький цвинтар у факс Чейсі. Вічна Їй Пам'ять!

Прес. реф. 48 Відділу

Родині Покійної й 48 Відділові СУА висловлює своє співчуття
Екзекутива СУА

ПОДЯКА

На Окружному З'їзді СУА у Филадельфії попросили ми широко після 2-літнього проводу уступаючи голову п-ні Наталію Лопатинську. З її звіту, що є зреферований у цьому ж числі, можна з'ясувати собі засяг її праці та велику відданість, що її виказувала в виконванні її. Хоч Президія З'їзду та присутні делегатки це оцінили, проте почуваясь до милого обов'язку й від себе ще раз подякувати цій невтомній працівниці, що помимо відповідальних родинних обов'язків витривала до кінця на цьому важливому становищі. Як колишня засновниця й довголітня голова Окр. Ради СУА можемо цю її поставу зрозуміти й оцінити.

Анна Сивуляк
Почесна голова Окр. Ради СУА
у Филадельфії.

ПОДЯКА

Почуваюсь до милого обов'язку зложити широко-сердечну подяку 43-му Відділові СУА за побажання та подарунків із нагоди народин мого сина. Як вислів вдячності складаю 5.00 дол. на фонд „Мати й Дитина“, а 5.00 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Христина Лисобей

Чи ви вже вирівняли передплату за „Наше Життя“?

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1964

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ШІСНАДЦЯТИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ПЕРШЕ

П'ятнадцятий рік праці СФУЖО

(Закінчення)

В цьому році була нагода для піддержання давніх і нав'язання нових контактів з міжнародними жіночими організаціями. Конгрес Міжнародної Жіночої Ради відбувся у Вашингтоні і тому була змога вислати туди делегатку СФУЖО, реф. зв'язків п-ні Олену Процюк. А в складі Жіночої Національної Ради ЗДА брали участь у Конгресі пп. Олена Лотоцька, голова СУА, Анастасія Вокер, реф. зв'язків СУА і Марія Душник, представниця „Нашого Життя“. У складі канадської делегації Національної Жіночої Ради була п-ні Стефанія Савчук, голова ОУК. У цьому році п-ні інж. Катерина Штуль увійшла до Редакційної Колегії журналу Світового Руху Матерей (М.М.М.), в якому появилася стаття про штучний голод в Україні 1933 р. пера п-ні А. Ковальської.

Культ-освітня референтура в Нью Йорку (голова д-р С. Карпінська) як завжди так і в цьому році приготувляла матеріали для Свята Героїнь. З нагоди 50-тиліття смерті Лесі Українки вшановано її як духового натхненника визвольних змагань на цьогорічних святах. Виготовлено також матеріали в зв'язку з вшануванням роковин Ольги Кобилянської. Підготовляється матеріал для відмічення 40-ліття героїської смерті Ольги Басараб.

Гуртки Книголюбів, що постали в Нью Йорку, Філадельфії, Монтреалі, Торонто і Дітройті улаштували цілий ряд вечорів, присвячених пізнанню творів сучасної української літератури.

Референтура народного мистецтва (п-ні Анна Марія Баран) підготовляє сесію для розгляду у-

країнських рушників так, як торік присвячено окрему увагу українській кераміці. Цього року референтура запланувала створення порадень нар. мистецтва для піднесення цієї риси нашого побуту. В Торонто веде постійно курси української народної вишивки п-ні Люба Луцька, почесна голова Фін. Комісії СФУЖО.

Літературний Конкурс фундації Марусі Бек нагородив у цьому році Ольгу Литвин за її спогад „Мак і Ліза“ і Ганну Черинь за її спогад „Під бомбами Берліну“. На п'ятий і останній Конкурс тієї фундації проголошено як тему — сценічну картину.

У виховній ділянці даліше присвячувано увагу виховним порадам і вказівкам для матерей. У тому напрямі працюють Виховні Комісії в Канаді (Торонто), і ЗДА (Філадельфія). Доповіді Виховних Семінарів, помножені циклоstileво, розсилено до різних відділів. Вих. референтка п-ні І. Петрів веде в тижневику „Вільне Слово“ виховну пораду. Окрім того Виховні Комісії дбають за придбання матеріалів для дитячих світличок.

Секція Журналісток (п-ні Стефанія Бубнюк) збирає і упорядковує журналістичний архів українських журналісток.

Референтура Суспільної Опіки, а зокрема її комісія в Торонто, працювала над тим, щоби впровадити в працю суспільної опіки складових організацій правила модерної суспільної опіки. В тій цілі ведеться стала порада суспільної опіки під проводом фахової сили п-ні Даниляк, а також куток суспільної поради в тижневику „Наша Мета“. В цьому році зав'я-

залася також у Торонто Добровільна Жіноча Служба (голова п-ні Ковальська), що має за завдання нести поміч хворим у шпиталях і потребує поради в допомогивих справах. Головою Комісії Суспільної Опіки на Канаду є п-ні Євгенія Янківська, а в ЗДА п-ні Марія Квітковська.

Економічна референтура (п-ні Олена Трофимовська) розглядала господарське становище української жінки у Рідному Краю і підготувала цінний огляд того для Студійних Днів СФУЖО.

З цього короткого і дуже загальникового перегляду праці СФУЖО в цьому році бачимо, що так члени Головної Управи СФУЖО, Референтур і Комісій як і всі складові організації Федерації щиро зацікавлені тими ідеями і тими ділянками праці, що поставила собі за завдання Світова Федерація Українських Жіночих Організацій і віддають їй багато сил, творчої думки і широкого серця. Це дає повну надію, що на майбутній рік попливе праця ще ширшим руслом.

Олена Залізник

НА ОРГ. ФОНД СФУЖО

Пам'ятаючи організаційні завдання СФУЖО наші складові організації та членки-прихильниці підтримують Орг. Фонд СФУЖО. Так, відвідуючи у 15-ліття СФУЖО могили нашої першої голови бл. п. Олени Кисілевської в Оттаві, делегатки Відділів ЛУКЖ, ОУК і ОЖ ЛВУ із Монреалу зложили 10 дол. на організаційні цілі СФУЖО. — Щиро дякуємо!

Велику дбайливість проявила Фінансова Комісія СФУЖО у Торонто. Влаштуючи зустріч Марусі Бек, радної м. Дітройту, з українським грома-

Європейська Конференція СФУЖО

Же напередодні 14. листопада 1963 усі делегатки з'їхались до Нотінгему, місця Конференції. Тут вітала їх голова ОУЖ і Підготовчого Комітету п-ні Анастасія Остап'юк і членки місцевого Гуртка ОУЖ. Представницею Управи СФУЖО була п-ні Ірина Павликовська з Канади.

Дня 14. листопада о. д-р Михальський відслужив молебень у намірній Конференції. В своїй промові підкреслив значення жіноцтва в громаді та побажав успіху у дальшій праці.

В заступстві недужої містоголови СФУЖО п-ні Ніни Коваленко, що не могла прибути, Конференцію відкрила п-ні І. Павликовська, вітаючи делегаток і гостей та подала ціль Конференції. Потім привітали делегаток — голова ОУЖ Англії п-ні А. Остап'юк, голова Союзу Українців Британії п. Р. Лісовський і голова Відділу ОУЖ із Нотінгему п-ні Семак. Відчитано письменно привіти, в першу чергу від голови СФУЖО п-ні Олени Залізник. Їх зачитала секретарка Конференції п-ні Лідія Демчук.

Слідувала доповідь п-ні Ірини Павликовської н. т. „Ідейні основи СФУЖО“, в якій вона сплилась коротко на історії нашого жіночого руху й окреслила ідейні напрями, на яких подала Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). Звіт із праці СФУЖО за 1959—1962 відчитала в заступстві містоголови СФУЖО п-ні А. Остап'юк, а звіт за 1963 р. п-ні О. Бойко-Сулима.

Згідно з програмою делегатки складових організацій склали звіти. Звідомлення ОУЖ Англії відчитала п-ні А. Остап'юк, ОУЖ Німеччини п-ні О. Бойко-Сулима, Об'єднання Українок Бельгії п-ні інж. З. Витязь, Союзу Українок Франції п-ні Л. Вітошинська, Укр. Жін. Союзу п-ні Анна Сапрун. Кожен звіт подав перебіг праці організації та її засяг.

Всі уважно вислухали звітів. Кожна країна має свої питомості, що в ньому проявились. ОУЖ Англії помігне своєю оживленою діяльністю та динамічним розростом, ОУ Бельгії розбудовує свої клітини після довшої нечинности, ОУЖ Німеччини клопо-

дьянством — увесь дохід із тієї імпрези в сумі 350 дол. призначила на організаційні цілі СФУЖО. Щире Спасибі!

четься труднощами залишених, Союз Українок Франції зустрічає в переїзді через Париж усіх видатних українців, Укр. Жін. Союз Австрії знаходить нові форми праці після останніх переходів.

Згідно з програмою почались **огляди всіх ділянок праці**. Започаткувала це п-ні Остап'юк доповіддю на **організаційні теми**. Вона вказала на два моменти — потребу гуртування жінок та вироблення в них організаційної свідомости. Її доповідь доповнила п-ні О. Бойко-Сулима конкретними вказівками. Це є — тісніший контакт із тереном, членські виказки, активізування молодшого жіноцтва, створення секції прихильниць, охоплення чужинок, заміжніх за українцями і т. д.

Дискусія виявила організаційні потреби терену. Делегатки розглядали можливість продовження каденції Управи на час 2—3 років, потребу щомісячних сходин членства, впорядкування вкладок, обміну організаційних сил та тісну співпрацю з молодечими організаціями.

Дня 15. листопада перед полуднем проводила п-ні О. Бойко-Сулима. П-ні д-р Валентина Воропай відчитала доповідь н. т. „Головні проблеми українського національного виховання“. Доповідниця накреслила позитиви й негативи української вдачі та порадила, як матері повинні підвищувати одні, а притуплювати другі. При тому торкнулась виховних труднощів англійського терену, що є зримітні й для інших, а саме — почуття менше-вартости та труднощі в збереженні української розговірної мови.

Дискусія знов насвітлила виховні потреби кожної країни. У висліді рішено піднести виховні здібності матері, бо авторитет батьків — це наймогутніший засіб для збереження дітвори й молоді. Для цього послужать гутірки на виховні теми й Виховні Семінарі. Підтримка шкіл українознавства та літніх осель — це друге з черги завдання.

Слідувала доповідь п-ні Люби Вітошинської на тему **української жіночої преси**. Вона дала насвітлення цього поняття, опираючись на характеристики, яку дала Олена Теліга у своїй статті „Сліпа вулиця“. Дальше обговорила Вісті СФУЖО і пресові можливості в Європі, себто жіночу сторінку ОУЖ Англії та Жіночий Інфор-

маційний Листок, що виходить у Німеччині. На її думку треба змагати до ЖІЛ-у в кожній країні, що насвітлював би працю місцевої жіночої організації.

Дискусія всебічно насвітлила цю справу. Милою несподіванкою для всіх присутніх був бюлетень СФУЖО „Українка у Світі“, що саме появився. У висліді рішено користуватись цією трибуною та змагати до поширення жіночих сторінок.

По полудні провід Конференції перейняла п-ні інж. Зінаїда Витязь. На черзі була **довідь про суспільну опіку**. Через технічні труднощі не вдалось зладити огляду цієї ділянки. Тому п-ні Павликовська впровадила делегаток у ту ділянку, а вони зреферували ситуацію у своїх країнах (пп. Л. Вітошинська, Л. Чайковська, А. Остап'юк, З. Витязь, А. Супрун).

Дискусія виявила слабе заінтересу- (Докінчення на ст. 19)

КОНГРЕС МІЖНАР. ЖІН. СОЮЗУ

Міжнар. Жіночий Союз, що його засновано у 1904 р., тепер наближається до свого 60-річчя. До цього вже готується його Управа, намічуючи Ювілейний Конгрес у Трієсті в 1964 р.

Трирічна каденція Управи добігає до кінця. За той час уся увага МЖСоюзу була звернена на жіноцтво відсталих країн. У 1961 р. відбувся Семінар у Нігерії, у 1962 р. в Данії, а в 1963 р. в Монровії. Окрім того президентка МЖСоюзу п-ні Деранігала відвідала В'єтнам, Бурму і Маляйську Республіку.

Поважне значення мала також праця МЖСоюзу на терені Об'єднаних Націй. Тут головна увага звернена на Комісію Статусу Жінки, якої 16-та Сесія відбулась у березні 1962 р. Семінар ООН, що відбувся того ж року в Токіо йшов також із співучастю МЖСоюзу. Сесії Економічної Ради й Міжнародної Організації Праці при ООН мають також представниць МЖСоюзу.

Ювілейний Конгрес Міжнар. Жіноч. Союзу матиме загальний відгук у світі зорганізованого жіноцтва. СФУЖО сподіється запрошення в ролі запрошеної організації, як це вже водиться від ряду літ. Тому вже тепер нам треба готуватись до участі. Інформаційні матеріали й друки та кошт подорожі делегатки вимагають співдії всіх складових організацій. Точніші дані подаємо в обіжнику, що вже розісланий.

На сторожі здоров'я

Д-р Галина Подюк-Клюфас

Рак матиці

Дуже багато говориться сьогодні про злоякісні тумори — нарости, а в тому і про рака uterus-у, по-українськи матиці.

До сьогодні невідомо, що діє на нормальну тканину так, що вона починає перемінюватися в тумор. Вважають, що в людському організмі є т. зв. потенціально клітини, які потребують відповідного поштовху і тоді можуть почати рости. Цим поштовхом бувають так звані карціногенні субстанції, дєривати теру, хронічні подразнення і інші. Клітини ростуть, множаться, переростають і нищать все навколо себе і лімфатичною дорогою переносяться в інші місця.

Двадцятьять відсотків усіх злоякісних туморів у жінок — це раки матиці. Це високий відсоток! Це поважна недуга!

Uterus або матиця складається з двох головних частин — corpus або тіло і cervix або шийка.

Рак шийки. Цей рак поділяється на стадію 0 і чотири вищі стадії, залежно від завантаженого стану недуги. Рак у стадії 0 є обмежений до поодиноких клітин. Цю стадію багато спеціалістів вважає за цілковито вилікувальну. Стадія 0 звичайно появляється в жінок між 35-им і 45-им роком життя. Всі інші стадії рака можна бачити в жінок між 45-им і 55-им роком життя. Це не значить, що в ранішому або пізнішому віці рака не можна дістати. Буває він в дітей і 90-літніх.

Рак матичної шийки буває частіше в жінок, що родили діти. Можливо, що всякі зранення при породі впливають на пізніший його розвиток.

Рак у стадії 0 не дає ніяких об'явів. Його найчастіше пізнається при допомозі мікроскопічного препарату. Це т. зв. цитологічний препарат. Його впровадив Papanicolaou

і тому американці називають його коротко Pap's smear. Робиться його в той спосіб, що береться трохи слизи з матичної шийки і з похви, розтирається на мікроскопічному склі і пізніше студіюється нормальність клітин у ньому.

Якщо препарат покаже, що клітини є ненормальні, робиться дальші обслідування, щоб підтвердити або виключити діагнозу рака. Тоді витинається кілька маленьких кусників з матичної шийки й обслідується їх, т. зн., робиться з них препарат і оглядається під мікроскопом.

Пацієнтки приходять до лікаря переважно з раком у другій стадії. Найчастішим об'явом, що спонукує пацієнтку піддатись огляданню, є кривавлення. Воно спочатку невелике. Кілька краплин крові поміж нормальними менструаціями, після супружних зносин, після важкого стільця чи напруження. Більші кривавлення бувають із більшим ростом тумору. На щастя не всі жінки, що кривавлять нерегулярно, мають рака. Однак кожне кривавлення у жінок, що є вже поза менструаційним віком, вважається за злоякісне, т. зн., походженням із рака, так довго, поки не докажеться, що рака немає. Об'яви такі як вірата ваги, чи навіть біль, виступають аж у пізнішому стані недуги.

Дуже важливо — відкрити рака в його початковій стадії. Жінки, що в них рака помічено скоро, чуються добре 5 і більше літ після лікування. Жінкам понад 35 літ життя поручається щорічні гінекологічні badania, які включають зроблення Pap's smear-у.

Рак матичного тіла. Цей рак у більшості випадків, знаходимо у жінок, що є вже поза менструаційним віком, в т. зв. менопаузі або поза нею. Рак тіла, відсотково, по-

стає однаково в жінок, що родили, як і в тих, що не мали дітей. Перші об'яви цього рака — це кривавлення поміж менструаціями, сильніші менструації, а найважніше — це кривавлення в поза-менструаційному віці, в так званій постменопаузі. Часом перед властивим кривавленням є рожеві уплави або виділини темно червоного або брунатного кольору. Болів немає жадних. Вони звичайно є вже в пізній стадії.

Тому, що при кінці менструаційного віку, або в менопаузі, менструаційний цикл є нерегулярний і бувають більші чи менші нерегулярні кривавлення, поставити діагнозу, зразу, буває важко. Кривавлення тоді є спричинені ненормальною функцією яйників. Зате після переходового часу, в т. зв. постменопаузі, кривавлення найчастіше є спричинені раком.

Pap's smear не має того значення при раковій матичного тіла, що при раковій шийки. Тоді треба робити curettage, або по-українськи шкробанку. Американці називають це D + C (dilatation and curettage). Діагнозу рака ставиться під час мікроскопічного badania вишкробаного матеріалу і заразом опреділюється його до одної із чотирьох стадій.

Лікування рака — це: 1. насвітлювання радієм або рентгенівськими лучами, 2. радикальна операція, 3. одне і друге.

Під час радикальної операції викидається цілу матицю, проводи, що йдуть із яйників до матиці (так звані туби), яйники і близькі лімфатичні залози.

Вибір лікування належить спеціалістові. Цей вибір залежить від стадії, в якій знаходиться рак і від стану пацієнтки.

РІЗДВЯНІ ЗВИЧАЇ ГУЦУЛЬЩИНИ

На Гуцульщині дівчина, що накриває стіл, накладає сіно, а поверх того перев'язує стіл червоною волічкою. У засувці стола заховані ігли, ножиці, веретена. Весь святковий час її не слід відкривати, „щоб сі роти не втварили“, значить, щоб нічого злого в святковому часі не говорили.

Користаймо з досвіду

Молода Господиня

Обід, варений у печі

Знавці людського здоров'я, лікарі та психологи твердять, що не лиш смачно зварений обід із першоякісних свіжих харчевих сирівців, але теж погідний настрій під час їжі впливають у першу чергу на його легкостравність.

І дійсно, ми раді, коли за столом безжурно пливе розмова, а наша рідня і гості захоплені тим, що ми, господині приладили. Але звичайно — у всіх погідний настрій за винятком самої господині. Вона, звичайно, мусіла всього під час варення покуштувати; смаки й запахи з горшків до певної міри відобрали їй апетит, а ще й у додатку, коли обід доходить до кінця і перед усіма стоїть чашка запашної кави чи ароматичного чаю, в її уяві вириває гора посуду до миття та ціла кухня, закидана рештками харчів, що залишились від очищування горюдини, садювини чи м'ясива.

Так одного дня я постановила зміну й хочу нею поділитись із читачками. Коли в мене є „особливий“ обід і я хочу мати трохи більше часу для своєї родини й гостей — на неділю чи свято приготую цілий обід, печений у печі. Доброю його стороною є те, що не треба нічого коштувати, знаємо точно, коли все буде готове та маємо час, коли обід сам вариться, прибрати кухню, помити посуду, накрити стіл, перебраться, а навіть припудрувати носа і все ще обід прийде на стіл свіжий, а не холодний.

Слід лиш пам'ятати: 1. підібрати кілька посудин, що свобідно можуть вміститися рівночасно в печі (найкраще прямокутні чи квадратні, по можності з накривками, а коли їх немає, заступити станіодем), 2. підбирати страви, що потребують такої самої температури та часу печення, 3. та такі, що не будуть собі перешкоджати запахами (напр., часник в телятині і ванілія в лакоминці).

Стравоспис обіду, вареного в печі:

1. Буліон у чашках із грінками (крекесами).
2. Салатка з сиріою городини.
3. Варена городина — горошок із морквою.
4. Печена картопля з цибулькою.
5. Курячі лабки, печені в пармезані.
6. Ананасово-кокосова бабка або печені яблука.

Курячі лабки в пармезані

Потрібно:

- стільки лабок, скільки осіб
- 2 унції масла (пів палочки)
- 1 горнятко тертих сухариків
- 1 горнятко тертого сира-пармезану
- 1 ложка солодкої паприки
- ¼ ложечки чорного перцю
- 1 ложечка солі

Лабки виныти зарання з холодильника, щоб дістали хатню температуру. Помити й висушити їх і занурити (по одній) у теплого розтопленого масла або помастити їх пензельком оливою. До брунатного паперового мішка (такого, як уживаємо до лакування другого сніданя), всипати мішанину з тертих сухариків, сира-пармезану, ложечки солі і ложки солодкої паприки (коли хто любить — ¼ ложечки чорного перцю). Вкидати туди по одній лабку, зібрати рукою верх мішка й потрясати ним доки лабка не набере на себе згаданої мішанки. Тоді всі кусники складати один біля одного на помащеному листі (блясі). Пекти на 350° 45 хвилин. Решту сухариків із сиром можна переховати в щільно закритому слоїчку у холодильнику до наступного разу.

Печена картопля з цибулькою

Потрібно:

- 4 картоплі середньої величини
- 1 цибуля середн. величини
- 1 ложка масла

- 1 ложечка січеної зеленої петрушки
- 1 ложечка січеного кропу

В огнетривалій посудині з накривкою накроїти обібрану картоплю платками, пересипаючи її дрібно кришеною цибулею та сіллю. Згори подробити ложку масла і покрити все 2-3 ложками води. Пекти на 350° впродовж 45 хвилин. Подавати посипану мішанкою січеної зеленої петрушки й кропу.

Заввага. Вище згадані страви потребують такої самої температури й часу варення в печі. Всадивши їх у піч, можемо приладити салатку з сиріою городини, яка для здоров'я необхідна.

Ананасово-кокосова-бабка

Потрібно:

- 2½ горнятка просіяного легкого борошна (cake flour) /
- 1 горнятко цукру
- 3 рівні ложечки порошку до печива
- ½ горнятка оливи
- 5 жовтків (яйця середн. величини)
- ¾ горнятка ананасового соку
- 1 горнятко білків
- ½ ложечки cream of tartar
- ½ горнятка цукру
- 1 горнятко тертого кокосового оріха

Три перші складники змішати разом та ще раз просіяти до великої миски. Зробити ямку по середині та влити до неї дальші три складники в поданому порядку, змішуючи це все добре ложкою, щоб не було грудок. У великій мисці електричним мішалом найвищою швидкістю вбити м'яку білку з cream of tartar, поступенно додавати ½ горнятка цукру доки шум не стане дуже тугий. Тоді попередню масу додати до шуму, легко але докладно все вимішати ложкою. Під кінець додати кокосовий оріх і ще вимішати.

Все це виложити до двох немасених тортівниць (може бути одна форма, 4 інчі заввишки, а 10 інчів у промірі з коминком по середині). Пекти около годину на 325°. Бабка готова тоді, коли притиснена злегка пальцем повернеться назад до форми, як пружина. Винывши з печі, обернути її дном до гори і так у формі цілковито вихолодити. (Оперти тортівницю на чомусь, щоб знизу та- (Докінчення на ст. 18).

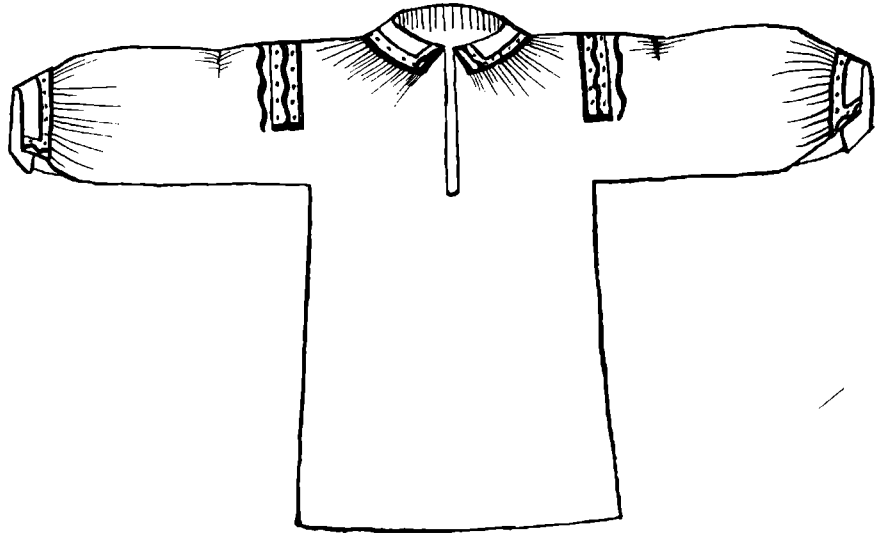
Український народний стрій

На Бойківщині

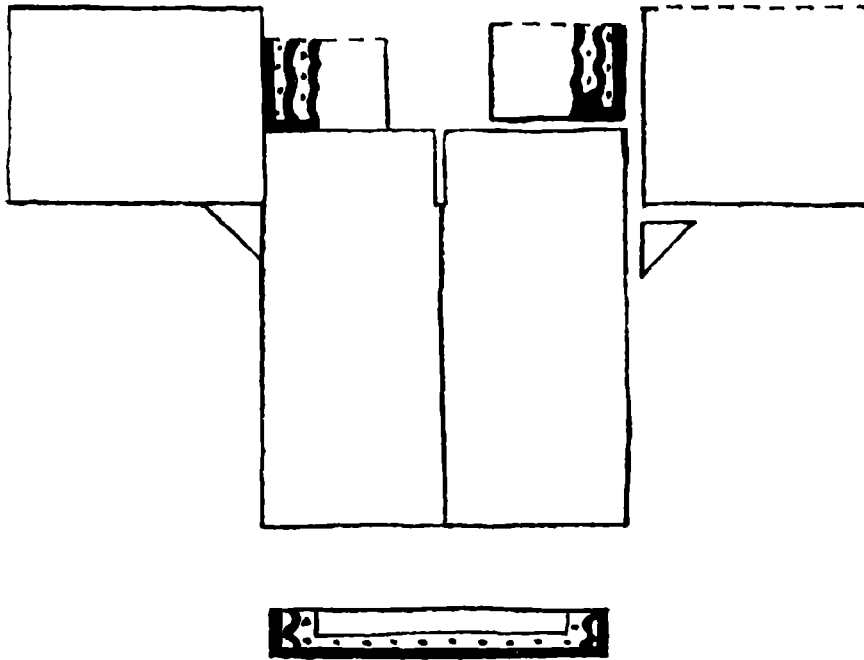
Народне вбрання Бойківщини мало відоме, а ще менше оцінене. А воно не тільки дуже мальовниче, але й зберігає багато давніх прикмет. Тому варто зацікавитись із його головними рисами, а то й впровадити його до танцювальних і хорових гуртків.

На цілому просторі Бойківщини є багато відмін. Добираючи найбільш відповідну, ми спинились на Болехівщині. Ця околиця лежить по середині Бойківщини і донедавна доволі добре зберегла первісну народню ношу.

Жіноче вбрання Бойківщини в великій мірі виконане з доморобних матеріалів — полотна, битого сукна і шкіри. Через те воно спокійне, згашене у кольорах. Але прикраси оживляють його вишивкою, лямівкою, хустиною. І тому його шляхетна простота така принадна.

Сорочка з околиць Болехова
Shirt of Boyko Region

Крій сорочки
Pattern of shirt

Жіноча сорочка

Крій сорочки на Бойківщині двоякий. Сорочки старшого типу мають бічний розріз, сорочки новішого типу мають пазуху зпереду. Оцей новіший крій сорочки звертється також „прираменним“, що поширений по всій Україні. Це значить — складається з самих прямокутників, що зручно зложені до купи дають цю загально відому українську сорочку.

Виконання сорочки на Бойківщині має свої особливості. Сорочка прикрашена не тільки вишивкою, але й морщенням. Це морщення застосовують до сорочок давнішого типу, збираючи майстерно у зморшки цілий перед на грудях, чи рукави при дудах. Новішого типу сорочка через пазуху не може мати „брижів“ (так називають ці морщини), зате має гарно зморщений рукав під вуставкою і при дудах. Комір сорочки викладаний.

Крій сорочки складається зі станка, рукавів (ч. 1 і 2) вуставки (ч. 3), цвикла (ч. 4). Станок сорочки є коротший, як в інших околицях, бо бедра і ноги прикривають спідницею. Поступ шиття: станок зшити з боків до купи, залишаючи місце на вшиття

ОБІД, ВАРЕНИЙ У ПЕЧІ (Докінчення зі ст. 16)

кож доходило повітря.) Коли вже холодне, тоді тонкою кописточкою підважити її довкруги та наглим рухом вдарити краєм об стіл, бабка випаде. Подавати на стіл із битотою сметаною, що вимішана з січеними ананасами.

Коли бабка печена в тортівниках і хочемо подати її в формі торта, тоді треба переложити її такою масою:

Потрібно:

- ¾ горнятка цукру
- 1 рівна ложка боршна
- 3 ложки цитринового соку
- 1 ложка води
- 1 вбите яйце
- 1 горнятко січеного ананасу

Все разом вимішати на сковороді і варити на легкому вогні, мішаючи доки не згусне. Прохолодити і переложити торт. (Можна додати ложку масла, коли прохолодне, щоб було більш мастке.)

Заввага. Бабку треба спекти напередодні. Коли хтось не має на те часу, тоді можна доповнити стравоспис печеними яблуками, що вимагають такого самого часу й температури, що цілий обід.

цвикла і рукава. Окремо вишити вставку, пришити до рукава, зморщивши його відповідно. Злучити рукав із станком. Тоді наморщити виріз шії на нитку і стягнути відповідно до розміру. Викінчити пазуху рубцем. Вишити вузьким узором комір, зложити удвоє й обвести ним виріз шії. Додатковий край рукава викінчити „брижиками“ (морщення з кольорових ниток).

Вишивка. Давні взори Бойківщини були геометричні і в небагатьох кольорах. Новіші — квітчасті і в багатьох кольорах. Зокрема Болехівщина любила квітчасті орнаменти. Взори були виконані хрестиками. Типовий взір для сорочки Болехівщини подамо пізніше.

Морщення. Спосіб виконання „брижиків“ був різноманітний. Тут подаємо найпростіший. Нижній край рукава зложено у вузькі складки і заправовано. Їх перетикають стібами в різних кольорах за певною схемою. Ці стіби притримують складки полотна й рівночасно декорують.

ПІСЛЯ ШОСТОЇ

Найбільшу несподіванку в убранні гарної пані зазнаємо після шостої години. А саме — вже зникли з її гардероби „коктейльні“ сукні, що такі були вигідні на різні невеликі okazji. Тепер панує в тій порі сукня „нішо“, що не тільки так називається. Вона й справді надзвичайно скромна. Звичайно чорна — відрізняється від себе лиш матеріалом. Це є — морщений шовк. м'ята вовна, шорстка ларча — чудово укладаються в модель. Але найбільш улюблені — це оксамит і крепа. Цю останню часто бачимо в кольорах веселки та в принадних узорах.

А вже щодо форми, то вибір величезний. Злегка морщена спідниця до шовкової плетеної блюзки, ампірний станик із драпованою спідницею, легко вперезані „тулуби“, спина оплетена перехрестям із крепи, виріз обведений ришками й фальбанками. Вся вага покладена на спідницю: це вже не криноліна, а розмашно спливаючі складки, що прегарно розкладаються в танку. Глибокий виріз доповнюють нераз довгі рукави або квіти.

Найбільшою новинкою сезону в тій ділянці — оксамитний костюм для театру. Елегантно викінчений жакетик і спідницю доповнює гарна блюзка, ношена поверх спідниці. Такі ж костюмики зустрінете з парчі, лями чи легкої вовни.

Оце все призначене на час після шостої години! Веселе, миле й молодече!

Оленка Літинська-Санторе

Як водиться?

ПОВЕДІНКА В АВТІ

Коли жонатий мужчина середніх літ запрошує заприязнену родину до свого авто, то хто повинен сісти коло водія? На мою думку, батько цієї родини. А коли батька немає, а до авто запрошено матір з одною чи двома дочками. Хто повинен сидіти коло водія? На мою думку — мати цієї родини.

Коли ж таку родину запрошує до авто молодий, нежонатий чоловік, хто тоді повинен сісти коло водія — батько (якщо він є), чи мати, або може котрась із дочок?

Отакі проблеми поведінки вирішують тепер у зв'язку з автами. Добре було б це в журналі обговорити!

Читачка з Англії

Ми Вам дуже вдячні за такий запит, що впроваджує нас у зовсім нову сферу товариських взаємин. Хоч і в давнину вирінали такі справи, бо ж старосвітськими колясками й бричками теж їздили наші родини та мали свій, пов'язаний із тим церемоніал. Але автовий транспорт — завдяки успіхові та масовому поширенню — цю справу спопуляризував.

Ваша думка про місце батька чи матері родини в чужому авті — правильна. Місце коло водія, власника авто, є почесне і тому займає його голова родини. Те саме важне й тоді, коли водій є молодий, нежонатий і запрошує до свого авто родину з молодими панночками. Тоді місце біля нього займає батько або мати, а не одна з дочок. Дарма, що йому хотілось би мати біля себе молодше товариство! Але він у даному разі господар і мусить виявляти увагу й пошану до своїх гостей.

Тітка Христина

Городничий порадник

Порадьте, що робити з африканською фіялкою, щоб вона зацвіла. Буду дуже вдячна за пораду, бо мої фіялки чомусь не хочуть цвісти.

Читачка з Честеру

Африканська фіялка не цвіте звичайно з таких причин:

1. Пересаджена в невідповідний час і в занадто великий вазон. Зацвіте шойно тоді, коли її коріння виповнить цілу посудину й буде доторкатись її стін.

2. Коли підливана замало або забагато.

3. Для розвитку потребує угноєння від квітня до вересня, що його купуємо в городничих крамницях. Докладний опис застосування на опакуванні. Його слід точно перестерігатися, бо забагато угноєна, нидіє і гине.

4. Коли виставлена на пряме сонячне проміння. Потребує ясного місця в теплій кімнаті з не дуже сухим повітрям. Найкраще при вікні, зверненім до півночі.

5. Пересаджувати слід у березні в вазонки, відповідні до росту рослини. Потрібно землі: одна частина парникової, одна частина листяної, одна частина торфу „піт-мос“ й одна частина піску.

Роман Коцик

ЕВРОПЕЙСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

(Докінчення зі ст. 16)

вання цією ділянкою. Воно пояснюється тим, що в Європі кожна людина охоплена суспільною опікою країни. Однак офіційна суспільна опіка потребує доповнення. Зокрема старші й хворі люди відчувають осамітнення й саме жіночі організації повинні дати їм цю моральну опіку. Висловлено признання за допомогу „бабусям“ та навчальним станицям. Ухвалено приглянутись до нових метод сусп. опіки та включити їх у плян праці.

Доповіді про культ.-освітню працю дали огляд цієї ділянки. Їх виголосили — п-ні Софія Зелена з Бельгії, а доповідь п-ні Віри Дратвінської з Франції, що не могла прибути, відчитала п-ні Н. Марченко.

Дискусія була доволі оживлена. Делегатки висловлювались про потреби терегу. На жаль, здебільшого про якість і рівень імрез, тоді коли культ.-освітня праця організацій цим не обмежується. Про це треба буде теж подумати, коли маємо піднести освітній рівень нашого членства, культуру української родини та приготувати їх до завдань у вільному світі.

Доповідь про народне мистецтво виголосила п-ні Уляна Андрушенко. Даючи його огляд та значення в житті жінки й спільноти, доповідниця вказала на шляхи, якими це здійснює ОУЖ Англії. Широко поставлена тут акція пізнання й застосування вишивки й писанки, а також намагання піднести стилевість народнього строю. Також велика увага присвячена музейній збірці нар. мистецтва, що виставлена в Домі СУБ-у.

Дискусія виявила різні можливості праці. Однією з них є встановлення музейної збірки, до якої змагає ОУЖ Англії. Але цього не зможе кожна організація досягнути. Тому ширшою формою праці буде мистецька самодіяльність — курси вишивкарства, кераміки, писання писанок. Це знайомить членок із засадами народнього мистецтва та служить добрим засобом інформування чужини про нас. Для тієї цілі послужать поради народнього мистецтва, встановлені при кожній централі.

Дня 16. листопада нарадами провела п-ні Люба Вітошинська. Темою нарад був Світовий Конгрес Українців, про який поінформувала присутніх

З Європейської Конференції СФУЖО:

Сидять ізліва доправа: п-ні О. Бойко-Сулима, голова ОУЖ Німеччини, п-ні І. Павликовська, фін. референтка СФУЖО, п-ні А. Остап'юк, голова ОУЖ Англії, п-ні З. Витязь, голова ОУБельгії, п-ні А. Сапун, делегатка Укр. Жін. Союзу Австрії. — Стоять ізліва доправа: п-ні Л. Вітошинська, секретарка Союзу Українок Франції, п-ні Л. Чайковська, член Управи ОУЖ Німеччини, п-ні д-р В. Воропай, м.-голова СФУЖО в Європі, п-ні Уляна Андрушенко, містогорова ОУЖ Англії, п-ні С. Зелена, містогорова ОУБельгії, п-ні Л. Демчук, член Управи ОУБельгії.

Participants of WFUWO's European Conference held on Nov. 14-17, 1963 in Nottingham, Great Britain

п-ні Ірина Павликовська. Підготовка Конгресу спочиває в руках Українського Конгресового Комітету Америки і Комітету Українців Канади. Українське жіноцтво повинно теж включитись у підготовку як рівнорядний чинник та подбати про ділянки, охоплені жіночими організаціями.

Дискусія виявила ще недостатнє зрозуміння складових організацій для цієї справи. В Європі Світовий Конгрес Українців ще не впроваджений належно і тому здається справою далекого майбутнього. Більшість делегаток висловились за вичікуючим становищем у тій справі.

Черговою доповіддю був перегляд фінансів, що їх реферувала п-ні Ірина Павликовська, фін. референтка СФУЖО. Прелімінар бюджету був розісланий на початку 1963 р., але пояснення завжди допомагають краще його зрозуміти. Вкладки складових організацій далеко не вистачальні для фінансування праці СФУЖО і для поодиноких акцій Управа проголосує окремі збірки, як також приєднує членок-прихильниць, що своєю вкладкою допомагають збалансувати бюджет.

(Докінчення буде).

ДО ЛІТЕРАТУРНОГО КОНКУРСУ СФУЖО

Про інсценізацію

У зв'язку з новим Конкурсом на драматичний твір хотіла б я дещо сказати. Чи не можливо було б написати про інсценізацію „існуючого вже твору“, що вона може бути і з недрукованого твору? Багато авторів мають твори в рукописах, що їх не мають змоги надрукувати. Чи не можна б зладити з них інсценізацію?

Не-учасниця Конкурсу

Звісно, що це можливе. Адже ж в основу літературного твору ляг сюжет, що може бути рівночасно опрацьований для сцени. Тільки тут треба застановитись, чи інсценізацію має провести автор повісті чи оповідання, чи хтось інший? Якщо хтось інший, тоді мусіли б увійти в порозуміння з собою й погодитись щодо авторських прав. **Жюрі 5-го Літ. Конкурсу**

Чи Ваша приятелька вже має „Наше Життя“? Якщо ні, то подаруйте їй його з нагоди свят чи іменин!

- Ukrainian Woman -

A Salute to Our Life

By Anastasia Volker

The TV and the radio are powerful media of communication, but the power of the written word is the greatest and most lasting. For twenty years, the first, the largest, and the only independent women's periodical OUR LIFE has been the mouthpiece of the women, organized in the Ukrainian National Women's League of America. Its pages have reflected the ideals and ideas, the hopes and aspirations, the services and the problems, in fact the very life of American-Ukrainian women. Meager as it might seem in the beginning, the magazine was a great step forward; and the pride of its member readers. It has come a long way constantly improving and striving for the ultimate in journalistic format, quality and expression — and achieving it.

Although the Journal, as it was then called, started out in the native language, it later became bi-lingual. The English section, called the Ukrainian Woman, was introduced and stepped up with the rising need. Let us remember here the editors who have successively tried to do their best in the English section, during these 20 years. It was Helen F. D. Lototsky who started the first English pages. She was succeeded by Mildred Milanovich and Helen Mural. Later Mrs. Lototsky took it over again and was succeeded by Lydia Burachynska, who is presently working on it in cooperation with Jean Wolcott Piper.

But let us be frank — our English pages never reached the scope of the Ukrainian phase. To lure the American reader of Ukrainian descent, the English pages of the magazine should reflect not only the cultural back-

ground, and the reporting of the various Chapters' events, it should also offer the younger women more journalistic substance, and more challenge. It should deal with a variety of current topics touching upon the day-to-day living and problems of the younger readers, as well as outstanding Ukrainian topics.

While the Ukrainian phase of Our Life magazine has a Children's Corner, it is hoped that in the next epoch of its history it will open a Teen-Agers Corner in the English section . . . a spot for the teenage reader to express her views and ideas on a variety of subjects, including personal problems and conflicts. This would be opening a new avenue in our magazine to the tender and sensitive age group — young future Soyuzanky.

Therefore let us think it over. Maybe one of our members would dare to take over this task and serve our English speaking Branches this way? May be there is young journalistic talent among our readers? Do not hesitate to offer your pen to our magazine in order to link it better with our present and future English speaking members.

OUR LIFE has truly come of age, in its twenty years of history, packed as it is with stories of its member branches, and Ukrainian events throughout the world. Our sincere and heartfelt congratulations on its 20th anniversary. May the next epoch be equally brilliant and surpass our fondest hopes. May its pages lure the great mass of young readers; and the power of written word in either language gather them into the bosom and the ranks of Soyuz Ukrainok. OUR LIFE we salute you!

UCCA WASHINGTON NEWS

With the Washington Post refusing to publish scores of letters sent in protest of its malicious and untruthful editorials, a series of addresses incorporating these letters and further documentary material has been initiated in Congress. Congressman Dulski commenced with an address on "The Need of a Shevchenko Freedom Section in the Library of Congress." Published in the November 13 Congressional Record, the address states: "Calculated slurs against the constructive efforts of imagined minorities and tiny groups are expressions of arrogant ignorance for which there is no room in our tradition." The address includes groundbreaking press reports, the address of Congressman Lesinski, the brilliant Star article by Dr. Frederick Brown Harris, and Dr. Dobriansky's first letter in complete text to the Post. Congressman Dulski ended with a detailed resolution for the Shevchenko Freedom Library in the Library of Congress.

Following upon Congressman Dulski's address, Congressman Derwinski spoke on November 14 on "Shevchenko — A Monument to Freedom." "I take this occasion," he said, "to refute the misinformation published by the Washington Post." The Congressman's address in the Congressional Record places on display all the Post editorials, except for the last one, along with Rosenfeld's article, letters by former Congressman Charles J. Kersten and Dr. Dobriansky, the Lewis article in the Star, and Congressman Feighan's address.

The November 20 Congressional Record has another Dulski address, titled "Year For a Shevchenko Freedom Stamp — 1964," with momre material on the scandalous Post editorials.

MARY BECK UKRAINIAN OF THE YEAR

Councilwoman Mary Beck was awarded the title of Ukrainian Woman Of The Year by the Association of Ukrainian-American Graduates in Detroit, Mich. To merit this title requires initiative, activity and leadership. In a special ceremony on October 5, 1963 the award was made. It is a distinction held by a few women down through the centuries, from all over the earth. They stand out like shining lights in their various civilizations.

TRADITIONAL BAKING

Chapter 37 had a successful baking session at the home of Mrs. Mary Husak during the month of December in preparation for holiday baking. The traditional "pampushky" are Mrs. Husak's specialty and she shared her secret and recipe with the members including members of Chapter 58, who were invited. Other baking and cooking sessions are on the agenda and experts in traditional cookery will show their culinary art for Eastern Feasts. Foods are always of interest to women and exchange of recipes is an ever popular subject.

Baking Class in Detroit, Mich.
From left to right: Mrs. Ann Strokon, President of UNWLA Chapter 37 taking the recipe for "pampushky" from Mrs. Mary Husak.

CONDOLENCE

November 27th, 1963

Mrs. John F. Kennedy
White House,
Washington

Dear Mrs. Kennedy:

Yet a tear added to the ocean shed for your departed husband John F. Kennedy. Please accept a wreath of our prayers for the repose of His Soul, consolation of your troubled heart and condolence to your Family.

Our Country lost a courageous Leader, great Statesman, a man of great ideals.

His untimely death is mourned also by the members of the Ukrainian National Women's League of America.

With compassion, we remain your most sincerely,

Helen F. D. Lototsky
President
Irene Kachanivsky
Secretary

WASHINGTON POST AFFAIR

Following the Ukrainian Congress Committee's report, in the previous issue, UNWLA Headquarters sent out a newsletter to all Branches stating our viewpoint on The Washington Post's critical articles, concerning the erection of a Shevchenko monument in our capital. These articles aroused indignation among all Ukrainians in the USA. Therefore all our members are asked to express their opinion in letters to the Editor of The Washington Post.

WOMAN PAINTER'S EXHIBIT IN NEW YORK

Branch 64 of UNWLA in New York City arranged, on Nov. 14, 1963, a complete exhibit of the paintings of Irene Shukhevych. Mrs. Shukhevych is the oldest Ukrainian woman painter living in the Free World. The exhibit included her former and recent works. Many visitors viewed her paintings and expressed their appreciation of her fine talent.

Olena Stepaniw

OLENA STEPANIW

The Ukrainian Legion, formed in Austria during World War II was outstanding not only as the first Ukrainian Army in modern times but as having women among its ranks. They were not in auxiliary service like modern WACS. These enthusiastic young girls had to overcome many difficulties in order to serve in the same capacity as men.

The most outstanding among them was Olena Stepaniw. Her recent death in Lviv, Ukraine, reminded us again of her heroic achievements. Olena Stepaniw attained the rank of an officer; and later became a prisoner of war. A beautiful young woman with firm character, she became popular: many folk songs were composed in her behalf.

After World War I Olena Stepaniw became a teacher, with special interest in economic geography. In later years she worked scientifically and published several books. As an outstanding scholar and patriot she was arrested by Soviet occupants in 1949 and deported to a concentration camp. After serving 7 years of forced labor, she was released and returned to Lviv, where she spent her last years in retirement.

English Articles in 1963

EDITORIALS

	No.	p.		No.	p.
M. Dushnyck:			Torte Fedore	7	24
—Our Easter Programs	3	13	Torte Napoleon	3	15
—Progress of English Speak-			Chopped Nut Torte	4	21
ing Branches	6	13			
—“Open-Sesame”	9	13			
Let's Communicate	8	13			
Organizational Trip	4	17			
M. Tarnawsky: Russia's One					
Hundred Year War	2	13			
—My Vote is For Democracy	10	13			
The 75th Anniversary Con-					
ference of ICW	7	17			
Two Great Conventions	5	13			
A. Volker: Regional Council	1	17			

SHORT STORY

Sophia Parfanovych:					
Carry and I	4	19			

SUCCESSFUL WOMEN

Gloria Fedyk	9	14			
Dr. Maria Klachko	6	15			
Natalia Pazuniak	5	15			
Roma Pryma	5	15			
Mary Wawrykow	3	15			

POETRY

Vera Rich: Elizabeth, the					
Wise-King's Daughter ...	9	14			

FEATURES

L. B.: “Marya” of Clark					
Avenue	6	15			
The Borshch Story	1	20			
Commemoration Year	5	14			
M. Dushnyck: 75th Anniver-					
sary Conference	5	15			
A Great Loss	6	14			
Folk Costume of the Hutzul					
Region	6	14			
M. Halun Bloch: My Books	6	15			
O. Litynska Santore: Styles					
—What's New	9	16			
Picture “Ivanna”	3	15			
On Ukrainian Theme	9	14			
A. Volker Gen. Federation					
of Women's Clubs	7	18			
—Committee On Education	8	14			

RECIPES

Standard Borshch	1	20			
Meat Rolls	7	24			
Salads:					
Ham Salad	4	21			
Lettuce Salad	7	24			
Mixed Vegetable Salad	4	21			
Pastry					
Angel Torte	4	21			
Butter-Cream Cheese Cookies	4	21			

No. p.

OBITUARY

Mother M. Zenobia OSBM	3	13
------------------------	---	----

PROFILES

M. Dushnyck:		
—Diplomat Elected President	7	23
—Nigerian Profile	8	15
—A Pair of Conferees from		
India	9	15
—A Delegate from the East	10	15
Olena Kulchycka	1	19

UNWLA ACTIVITIES

American Women Hear Lec-					
ture	5	14			
Cooking Classes	4	21	9	16	
Easter Egg Contest	4	18			
New York Branches	2	15			
President's Tour	3	13			
UNWLA Chapters on					
Excursions	10	15			
A. Volker: UNWLA Regional					
Council	4	17			
—The Board Meets	10	14			
Branch 37	1	18	7	23	
Branch 53	1	21			
Branch 61	1	19	4	20	
Branch 66	4	21			
Branch 72	2	14			
	3	14	10	13	

BRANCH 52 NOVEMBER REPORT

The regular monthly meeting of Branch 52, UNWL met November 12th at Headquarters. Business of the evening was conducted by Olga Lisovitch, President. Arrangements were made to exhibit a few toys and dolls at the Annual Doll Project of the Junior Federation. All through the year members have worked making stuffed toys and dressing dolls for this annual competitive event. This year Br. 52 has made a grand total of 69 toys. After the Doll Project, these toys will be donated to our own St. Basil Orphanage for distribution at Christmas time.

Business of the evening was quickly disposed of as Stella Kirilloff, a charter, 25 year mem-

ber was feted on the occasion of her 25th Wedding Anniversary. A sumptuous buffet was prepared and served by Marie Kaczur, hostess for the evening, and Stella was tendered a gift of 25 silver dollars. We were also honored by our National President, Mrs. Lototsky who joined us briefly to offer best wishes to Stella.

Amelia Bochey, Sec'y

P. S. We are pleased to report that as in past years we have won our share of prizes. First Prize in Soft Toy Division. First Prize in Baby Doll Division. Third Prize in Most Attractive Doll Division.

STYLES — WHAT'S NEW

Important are the accessories that transform garments from the sportive look of a casual stroll to the sleek sophistication of dinner and opening night at the theater.

The shoes like the clothes are comfortable, but well designed. There are no pointed toes, spiked heels or unnecessary ornament; they are functional. The heel for day is wider and lower, almost a walking shoe. But again we come across the textures — sleek reptiles, soft suedes, polished calf and shiny seal skin in hues tastefully appealing and exciting. The great news of the season is of course the tall boot that is wearable with most daytime garments.

Handbags are more compact, less obvious but very elegant; and as handsome a variety as your taste desires.

Hats are dramatic and severe, becoming but tricky. The romantic “Garbo look” is back again for another season. The head becomes more noticeable, not because of wild teased hair and eccentric make-up but sparkles with natural healthy hair worn either short or medium length, close to the head, with a made-down cosmetic look. Hats vary between boy cap, the cloche and the turban. They are made in leather, furs, fabric, feathers and just about anything else.

Olenka Litynska Santore

КОЛИСКОВА

Повільно

мо-лі мо-лі-лі з мо-рі кораб-лі, в не-бі ту-рав-
лі, а со-лодкі сні - в го-лубій ім-лі. а-а-а-а-
а в го-лу-бій імлі - - і пролі-тали сні вти-ди-га, за-
сні - - маї-мо-лі лі.

Люлі-люлі-лі,
В небі журавлі,
в морі кораблі,
а солодкі сні
в голубій імлі.

В голубій імлі
пролітали сні,
спи, дитя, засни.
Люлі-люлі-лі.

Рученьки швидкі,
ніженьки прудкі,
оченька ясні,
відпочиньте в сні.

Підростає у сні,
ти моє орля,
дороге маля,
Люлі-люлі-лі.

Виростає, маля,
світлим як зоря,
вже тобі земля
стелить славний шлях.

Буде славний шлях
і лицарський чин,
а малим спочинь.
Люлі-люлі-лі.

Г. Чернобицька

Ніна Наркевич

Найкращий дарунок

Іванко жив серед гір зі старим дідом та бабунею. Він згубив тата й маму під час війни. Дід та баба любили свого внука. Хатина їхня стояла на узліссі. Влітку тут було гарно: багато квітів, трави, багато ягід та грибів, але взимку сумно, особливо, коли дорогу до села та школи замів сніг, а смереки, ялиці від вітру хилилися до долу та гуділи.

Вже до Свята св. Миколая всі доріжки та стежки позамітало. Дідо поїхав рано до міста, а коли повернуться, трудно було сказати. Чи не забуде цього року Іванко св. Миколай? — думав хлоп-

чик. Ніби то він був чемний. Хіба що часом занадто багато бігав та пустував зі своїм вірним приятелем песиком Мисливцем (так прозвав Іванко молоденького песика-вівчарика, що колись із села привіз йому дідуньо). З Мисливцем Іванко ділив і радощі і горе. Але сьогодні перед вечером св. Миколая Іванко займала інша турбота: треба злагодити оберемок доброго сіна та покласти перед ганком. Може кінь, на якому має приїхати св. Миколай, зголодне, то хай відпочине та покуштує свіжого сінця. Стодола стояла дуже далеко від хати, майже в самому

лісі. Вже було нерано, надворі почалася завірюха. Хоч бабуня не веліла Іванкові виходити з хати, але хлопчик потихеньку вислизнув у сні та за хвилину вже опинився на подвір'ї.

Вечір був темний, небо затягнули хмари, крізь які ледве світив місяць. Вітер був сильний. Сніг одразу заліпив очі. З великими труднощами дібрався Іванко до стодоли, набрав сіна, зв'язав його та відніс до самого ганку. „Як св. Микола спиниться то візьме для свого коня“... заспокоєно подумав хлопчик та ввійшов до хати.

— Де це ти був, Іванку? — зустріла його бабуня. — Та ж добрий газда й собаку на двір не вижене, така метелиця! І як то дідо добереться додому! — бідкалася вона.

— Та я сінця приніс для коня св. Миколая — несміливо виправдувався хлопчик.

— Сінця! Сінця! — передражнила бабуня Іванка. — От розбирайся швидше, вже час вечеряти... А де ж Мисливець? Він, бува не з тобою?

Тут Іванко пригадав, що в хаті ніде не було пса. А він не брав його зі собою. Видно песик вийшов непомітно за Іванком. Але де ж він тепер?

— От тобі й на! Як же це ти його відпустив? У таку ніч, як забіжить до лісу, то все може статися... Вовки роздеруть бідолаху! — турбувалася бабуня.

Іванко мало не заплакав з тривоги.

— Ні, бабуню! Я зараз піду, відшукаю його. Він не міг ще далеко забігти. Як Мисливець почує мій голос, враз приблизить! — запевняв Іванко. Він накинув кожуха, взяв із собою ліхтар та вибіг із хати. Крижаний вітер бив його в обличчя, сніг ліпив просто в очі. Крізь шум ялиць Іванко не чув радісного гавкання свого любого приятеля, яким завжди відповідав Мисливець на голос свого господаря. Небо ще більш по-

темніло. Іванко перебіг двір і наблизвся до лісу. Ніде ніодного сліду він не знайшов, все замів сніг.

— Куди ж ти забіг? Мисливчику, відгукнись! Де ти? Ні згуку у відповідь не почув хлопець. Лиш скигління старих смерек виривалося через завивання вітру. Майже плачучи Іванко ввійшов до лісу. Страшно було йому, але коли він у своїй уяві бачив бідного песика, до якого вже наближаються вовки, то страх зникав. Продираючись крізь кущі, йшов хлопчик від дерева до дерева, весь час кличучи любого друга. І знову ні сліду він не знаходив та не чув знайомого гавкання Мисливця.

— Святий Миколаю, врятуй мого песика! Я ж не хотів його загигелі... — потихенько почав молитися хлопчик. — Не треба мені дарунків, поверни мені мого друга!

— Мисливчику, дурненький, йди додому! — почав знову кликати Іванко. Раптом вітер надніс до нього знайомі згуки. Це скиглив десь далеко пес. — Сюди, сюди любий! — зрадів Іванко. Пес відповідав, але не повертався до хлопця.

І тут Іванко пригадав, що більш, як тиждень тому дідо пристроїв пастку на лиса, який часто приходив із лісу до двору красти кури. — Мабуть бідолаха впав до пастки, — подумав Іванко. Напружуючи останні сили хлопець рушив вперед. Весь час він перегукувався з песиком і таки надіслав його. В бідної тварини була покалічена нога, якою він попав до пастки.

Іванко звільнив свого друга та з великими труднощами дібрався додому. Там разом із бабунею він перев'язав покалічену лапу, нагодував Мисливця та примостив його в тепломі місці коло грубки. Сам Іванко теж дуже зморився, впав на лаву та й заснув. Він не чув, як приїхав дід, не чув як бабуня йому розповідала про пригоду з песиком.

Лиш на ранок його збудив дід.

— Гей, вставай, хлопче, годі спати! Ти ж і св. Миколая проспав!

Іванко відкрив очі.

Сонце заливало своїм промінням всю світлицю. До вікна заглядало блискуче сине небо. На деревах, на полі всіми фарбами вигравав пухкий сніг. Іванко сів на лаві та оглядався навколо.

— А де песик? — запитався в діда. — На його голос з кутка виліз Мисливець та шкутильгаючи підійшов до хлопця.

— Ну, ось бачиш, живий твій пес! Ти он вдягнися та вийди на двір. Там я бачив, св. Миколай щось поклав тобі замість твого сїна, — обізвався до Іванка дідусь.

Хлопчик швиденько накинув кожушинку та вибіг на ганок. Там він дійсно знайшов пакунок, де була цікава книжка, пара гарних постільців, горішки та цукерки.

— Ну, задоволений з дарунків? — запитала Іванка бабуня.

— О, так, бабуню, дуже й дуже! Але найбільше я вдячний св. Миколаєві за те, що допоміг мені знайти песика. Як би я залишив його на ніч у лісі, то на ранок вже напевно його б зїли вовки.

— От тобі наука, синку! Завжди добре причиняй двері, як ідеш з хати. Другим разом і св. Миколай тобі не допоможе! — сказала бабуня.

Але Івасик вже не чув бабусиних слів; він пестив свого Мисливчика та розглядав його покалічену лапку.

МАТИ ДО НЕМОВЛЯТИ

Просипайсь, дитинко Лідо!
Гарний ранок на дворі.
Мама дасть тобі поснідать
Молочка, що дід нагрів.

На дворі впав сніг лапатай,
Гра проміння золоте,
Уставай, моя кирпата,
На прогулянку підем.

Там повітря кришталеве,
Мов джерельная вода,
І пишаються дерева
В білих сукнях по садах.

Ти не знаєш цього дива?
Це зима прийшла до нас...
Ти ж бо в літку народилась
У зелено-квітний час.

Нині білою габою,
Все покрито навкруги!...
Ми підем на двір з тобою,
Вип'єм нової снаги...

Потім знов в тепленьку хату,
Вернем, свіжістю п'янки.
Принесе з роботи тато,
Новорічні дарунки.

Панько Шквал

Грудень, 1961 р.

Збірник для дітей
„ВЕСЕЛИЙ СТРУМОК“

Ціна 50 ц.

Вітаємо!

Входимо в новий рік нашої організаційної праці. Наш успіх найкраще з'ясує кількість членок, що вступили в наші ряди. Спробуємо знов дати перегляд тих що в 1963 році приєднались до СУА в наших округах.

У цьому числі округу Філадельфія подає свій вислід. У 12 Відділах приєднано в 1963 р. 42 членок. Вітаємо їх у наших рядах і радіємо новими членками нашої організованої сім'ї. Щастя Боже!

10 ВІДДІЛ СУА, ФІЛАДЕЛФІЯ:

Софія Горницька
Ярослава Збир
Олена Котович
Віра Левицька
Марія Нетяга
Олена Утриско

11 ВІДДІЛ СУА, ТРЕНТОН:

Марія Калюжна
Ліна Максимів
Люба Татомир
Софія Татомир
Марія Флюнт

13 ВІДДІЛ СУА, ЧЕСТЕР:

Євфрозина Лесик

20 ВІДДІЛ СУА, ФІЛАДЕЛФІЯ:

Марія Харина
Ольга Фацієвич

39 ВІДДІЛ СУА, МИЛВІЛ:

Марія Дітко
Марія Костюкевич
Софія Кубицька

42 ВІДДІЛ СУА, ФІЛАДЕЛФІЯ:

Анастасія Гнатюк
Юлія Левкович
Зеновія Ясінська
Олена Юркевич

43 ВІДДІЛ СУА, ФІЛАДЕЛФІЯ:

Марія Гуцанець
Євгенія Дика
Марія Дмитренко
Христина Лисобей
Марія Луцька
Ірина Чумова
Марія Шумська

44 ВІДДІЛ СУА, ФІЛАДЕЛФІЯ:

Марія Ганіна

48 ВІДДІЛ СУА, ФІЛАДЕЛФІЯ:

Станіслава Васильків
Олена Дармограй
Марія Капраль
Марія Лозовська
Марія Максимович
Текля Ремизовська
Єва Римарчук
Стефанія Уляницька
Юлія Штогрин

54 ВІДДІЛ СУА, ВІЛМІНГТОН:

Марія Новосельська
Надія Петеш
Єва Романишин
Марта Трофименко

ЕКЗЕКУТИВА СУА

НА ПАМ'ЯТНИК Т. ШЕВЧЕНКА

Акція пожертв на пам'ятник Т. Шевченка у Вашингтоні ще не завершилась. Дійсність показує, що ще багато грошей будемо потребувати на те діло. Тому варто пригадати замітні пожертви жінок, що зложили на ту ціль:

П-ні Марія Онишко 100 дол., п-ні Наталія Носенко-Копічук 50 дол., обидві з Дітройту, а по 25 дол. зложили: д-р Анна Чопик, Пелагія Кисіль, обидві з Бостону, Маруся Бек з Дітройту, Аліса Данилюк із Міннеаполісу, Стефанія Акулова з Омаги, Ксеня Микита, Анна Сидорович, обидві з Ньюарку.

В кожній українській хаті повинна знайтися грамота Комітету Побудови Пам'ятника!

ОСОБИСТЕ

Містоголову Гол. Управи СУА п-ні Марію Яримович із Шикаго вітаємо з одужанням та бажаємо повного повороту до здоров'я.

Екзекутива СУА

НАШЕ ЖИТТЯ В ПОДАРУНКУ

Нашу членку п-ні Лідію Скрипчук вітаємо з одужанням, а членок пп. Ольгу Мартиненко і Зеню Онищук із народженням діток та замість побажань даруємо їм журнал Наше Життя.

Управа 11 Відділу СУА
у Трентоні

Жертвуйте на пам'ятник Тараса Шевченка у Вашингтоні!

Наші пляни

Клич наглої допомоги, висунений торік на терені нашої організації, знайшов зрозуміння. Доказом цього ініціатива округи Ньюарку — скласти пожертви замість Різдяних подарунків. І справді — нераз маємо випадки наглого нещастя, хвороби чи інших ударів судьби в нашому оточенні. Пам'ятаймо про це в нашій суспільній опіці! Кожна українська людина для нас дорога й ми повинні облегшити її долю.

Але не в грошовій підтримці справа. Людина в нещасті частіше потребує інтервенції, поради, спрямування й доброго слова. Референтка сусп. опіки не зможе подолати тому, коли не зорганізує добровільної жіночої служби, або як це подекуди називають — секції сусп. опіки. Членки її повинні відвідувати хворих, допомагати інтервенціями по шпиталях і урядах, перекладати в разі мовних труднощів. Це шляхетне завдання виконує вже багато Відділів СУА. Але його треба поширити на всі наші осередки!

Наша допомога за океан зазнала тепер певної зміни, бо окрім шкіл у Німеччині частинно допомагаємо також українському шкільництву у Бельгії. Наша допомога бабусям охоплює тепер 23 старші самітні жінки в Європі. Можемо гордитись цією акцією, бо вона йде справді до найбільш потребуючих. Відділи, що взяли на себе цей почесний обов'язок, повинні з радістю його виконувати. Це найкраще свідчить про нас і нашу впорядкованість.

Новою ділянкою нашої суспільної опіки — це висилка дітей на літні оселі. Торік багато Відділів це виконало й підтримало тим вишкіл і здоров'я нашої дівчороти. Сюди належать теж стипендії для української молоді, що її стараються наші Відділи уфундувати.

Ольга Макал
Реф. суспільної опіки
Гол. Управи СУА

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. Окружний З'їзд СУА

Дня 1. грудня 1963 загуділо в Домі СУА немов у вулику. Це сходились делегатки Відділів округи й тому радісним вітанням не було кінця. Аж доки голова Окр. Ради п-ні Наталія Лопатинська не втишила розмов, приступаючи до відкриття З'їзду. На її прохання голова Централі СУА п-ні Олена Лотоцька провела молитву. До ведення З'їзду покликано п-ні Осипу Грабовенську, пресову референтку Головної Управи. Секретаркою З'їзду обрано п-ні Лідію Одежинську.

Предсідниця ствердила, що прибули делегатки 12 Відділів (2, 10, 11, 13, 20, 41, 42, 43, 44, 46, 48, 54), представила їх і покликала до звіту.

Складали звіти: п-ні Нуджін (2 Від.), п-ні Лопатинська (10 Від.), п-ні Бованко (11 Від.), п-ні Михайлів (13 Від.), п-ні Чайковська (20 Від.), п-ні Одежинська (41 Від.), п-ні Пашук (42 Від.), п-ні Грабовенська (43 Від.), п-ні Ганіна (44 Від.), п-ні Прокопович (46 Від.), п-ні Баб'як (48 Від.), п-ні Щерба (54 Від.).

Слідував **звіт голови** п-ні Наталії Лопатинської, що дав перегляд діяльності Окр. Ради за 1963 р.

Організаційні справи. До Окр. Ради СУА належить 16 Відділів, 8 місцевих, а 8 замісцевих. У звітному часі відбулось 9 сходин. З нагоди річних зборів відвідано 10 Відділів, з нагоди різних імпрез 7 Відділів.

Заходом Окр. Ради відбулася в березні Конференція Референток. Доповіді виголосили — п-ні О. Грабовенська організаційну, а п-ні Н. Лужницька культ.-освітню. Конференція пройшла дуже оживлено і дала багато спонук референткам. Про неї був докладний звіт у журналі.

Культ.-освітні справи. У березні влаштовано Свято Жінки-Героїні при допомозі текстів Лесі Українки, щоби вшанувати в такій формі поетку яка надхнула нашу молодь до боротьби. Програма була на високому рівні й побудована стисло за пляном, що його опрацювала імпрезова референтка Головної Управи п-ні Н. Лужницька.

Спільно з Ред. Колегією Н. Життя Окр. Рада вітала поетку Ганну Черинь,

що прибула до Філадельфії.

Зв'язки. Окр. Рада вдержує постійний контакт з Інтернаціональним Інститутом і Ген. Федерацією Жіночих Клубів. На засідання Інституту постійно ходила п-ні В. Цегельська, референтка зв'язків, а на засідання Ген. Федерації п-ні М. Пашук, містогорова.

Про осяги зв'язків, а саме Баль Національностей і століття Черв. Хреста, вже були згадки в нашому журналі.

У підготові участь Окр. Ради у Фестивалі Інтерн. Інституту.

Окрім того Окр. Рада при допомозі Відділів округи уфундувала висилку одного пластуна на Джемборі до Греції.

Виховні справи. У жовтні 1963 Окр. Рада спільно з Виховною Комісією СФУЖО провела Виховний Семінар (2 лекції). Про це також уже згадувалося в журналі.

Сусп. опіка. В тій ділянці Окр. Рада не проявляла діяльності а тільки слідувала за працею Відділів та заохочувала їх до того.

Слідував **вибір Комісій — Номінаційної і Звіткової.** До Номінаційної увійшли — п-ні Ніна Лужницька, голова, пп. Гентош (10 Від.), Михайлів (13 Від.), Пашук (42 Від.), Щерба (54 Від.); до Звіткової п-ні Нуджін (2 Від.), пп. Пак і Бурачинська (42 Від.).

Розпочалась **дискусія над звітом.** У голосах дискутанток проявилась проблематика округи. Найтрудніші до розв'язання — організаційні недоліки, що їх підносили пп. Лужницька, Гарванко і Баб'як. Віддаль між Відділами й нецікаво проведені сходини — це велика перешкода в роботі. Трудність у влаштуванні імпрез підкреслювала п-ні Михайлів. Не всі Відділи можуть мати хори і драм. гуртки. Скріплення виховної роботи вимагали пп. Богачевська і Цегельська. На потребу кращого нав'язання зв'язків і англомовної брошури про СУА вказувала п-ні Щерба.

Предсідниця відповіла на те у своїх **підсумках.** В організаційній ділянці пригадала, що сходини членства мусять бути добре підготовані. Ділові подробиці треба обговорити на окремому засіданні Управи, а на сходини прийти з готовим пляном, який член-

ство повинно одобрити або доповнити. Тоді маємо час на сходинах впровадити гутірку, доповідь, а навіть чай із солодким. Гутірки й доповіді теж треба вміло підбирати. В улаштуванні імпрез треба притягати до співучасті молодечі організації, що будуть вдячні за те. Також треба дбати про те, щоб Відділи взаємно відвідували свої імпрези. Виховна праця в нас справді недомагає. На ведення світлички не всі мають добрі умовини, але влаштування дитячої зустрічі раз у місяць у кожній місцевості можливе. Нав'язання зв'язків з американськими жіночими організаціями — це нелегка справа. До цього Відділи мусять добре підготуватись, як у підході, так і в інформачії. Англомовна брошура про СУА є в підготові.

Настала **обідова перерва.** 42 Відділ СУА угостив присутніх смачним обідом. Під час обіду промовила до делегаток голова СФУЖО п-ні Олена Залізняк, що тепер перебуває у Філадельфії.

По обіді містогорова п-ні Стефанія Пушкар виголосила доповідь про **програму СУА.** Програмова Комісія СУА, яку вона очолювала, провела обслідування кількох Відділів і ствердила, що велика різnorodність членства (давні, нові й тут народжені) вимагає різного підходу до кожної групи. При тому Програмова Комісія вийшла від потреб членства, а не потреб організації. Членство мусить відчувати зрозуміння для своїх життєвих вимог і тоді й воно віддасть свої сили українській спільноті. Наприклад, старші членки вже не можуть проявити великої активності але вони вимагають зрозуміння і пошани для пройденого шляху. Новоприбуле членство, навантажене родинною й заробітковою працею, шукає в Відділі приємної атмосфери й відпруження, а тоді, помимо свого обтяження, ще може з себе багато дати. Тут народжене членство хоче достосувати свою працю до вимог американської спільноти. Але воно хотіло б також доповнення свого знання про Україну й її культуру.

З черги доповідниці зреферувала подрібно випрацьовану програму, при чому натиск поклала на організаційну ділянку. Тому в **дискусії**, що слідувала, предсідниця прохала торкатись тільки цих проблем.

Знов виринула справа „пасивних“ членок, що не беруть участі в житті Відділу. У давніх Відділах їх можна

оправдати, бо це старші і хворі жінки, що мало виходять із хати. П-ні Баб'як (48 Від.) навіть по черзі відвідує їх, щоб заінкасувати вкладку. Гірше стоїть справа з членками середнього віку, що раз у місяць не можуть знайти часу для сходин. Одна дискусантка назвала їх дотепно „замороженими“. Однак передсідниця у підсумках дискусії теж оборонила їх. Така „заморожена“ членка нерозумно має на те свої причини і тому не можна на неї насильно впливати. Адже своїм членством і вкладкою вона теж підтримує організацію. Гірше з тими, що стоять осторонь і не мають зрозуміння для завдань організації.

На кінці п-ні Пушкар пригадала ще одну постанову програми СУА а саме, щоб кожен Відділ запровадив у себе **хроніку** за минулий час і продовжував її у теперішньому.

Іменем **Звітової Комісії** звітувала п-ні Л. Бурачинська. На підставі звітних листків 12 Відділів СУА встановлено такі дані: загальне число членства — 604, повну кількість референтут мають тільки 43 і 54 Відділи, найбільше імпрез влаштував 54 Відділ, мистецьку самодіяльність плекають у 11, 43 і 54 Відділах, зобов'язання до Централі вивіряли всі Відділи окрім одного, зобов'язання до Окр. Ради всі. Прихід тих Відділів виносив 6,068.04 дол., а розхід 4,348.49 дол. На фонд „Мати й Дитина“ Відділи пожертвували в 1963 р. 693.00 дол., на пресовий фонд Н. Ж. 111.00 дол. Треба відмітити, що один Відділ має постійний патронат Енциклопедії Українознавства (20 Від.), 42 Відділ зложив даток із нагоди 15-ліття СФУЖО (5 дол.), 44 Відділ став членом - прихильником СФУЖО, а 46 Відділ зложив даток на Фонд П'ятсот (5 дол.).

З черги іменем **Номін. Комісії** звітувала п-ні Ніна Лужницька. До **нової Управи** ввійшли: п-ні Вероніка Цегельська, голова, пп. Марія Пащук і Ніна Самокішин, містоголови, пп. Марія Данилів і Марія Кочерган, секретарки, п-ні Марія Баб'як, касієрка. Референтками стали: п. Леонія Федак, орг.; пп. Галина Бондаренко і Ніна Лужницька культ.-освітніми, п-ні Людмила Сердюк імпрезовою, п-ні Анна Богачевська виховною, пп. Лідія Одежинська і Катерина П'як сусп. опіки, п-ні Володимира Ценко зв'язків і репрезентації, пп. Стефанія Бернадін і Ірина Щерба пресовими, пп. Іванна Гентош і Марія Процик господарськими.

Із Вишиваних Вечерниць у Мінеаполісі
16 UNWLA Branch in Minneapolis, Minn., arranged a dancing party featuring embroidered dresses

До **Контр. Комісії** ввійшли: п-ні Михайлина Чайковська, голова, пп. Ангела Банах і Євгенія Задорожна — члени.

П-ні О. Грабовенська передала провід зборів нововибраній голові. П-ні В. Цегельська подякувала за довір'я і прохала в дальшому допомогти членів Окр. Ради для проведення нелегких її завдань.

Присутня

НЮ-ЙОРК, Н. Й.

П'ятдесятліття членки 4 Відділу СУА

П'ятдесят років тому в Нью-Йорку, точніше 2. листопада 1913 р., в українській церкві священик поблагословив на спільне життя молоде подружжя — Йосипа й Марію Середних.

Далекий час, правда?

І яке щедре Боже благословення та яке велике щастя, що це півстоліття спільного життя п-во Середні можуть сьогодні відзначити з повним задоволенням, що цей довгий життєвий шлях вони пройшли в згоді, любові й діждали відзначити це 50-ліття...

П-ні Марія Середна — довголітня і жертвенна членка 4-го Відділу СУА. Щоб виявити це шире почуття Відділу до членки-ювілятки, п-ні Анна Кізима, голова Відділу і п-ні Іванна Бенцаль, лідер Жін. Секції Укр. Демокр. Клубу, відвідали ювілятив та передали їм привітання й побажання від 4-го Відділу СУА й від Жін. Секції Укр. Дем. Клубу. При тій нагоді вручили їм дарунок — прекрасний таріль українського виробу, знаючи, що в таких виробках любить ювілятка.

Цими несподіваними відвідинами зраділа ювілятка і виявляючи своє відданість цілям СУА, пожертвувала 10 доларів на пресовий фонд Н. Ж.

Інформуючи про цю подію на цьому місці, вітаємо нашу членку-ювілятку і бажаємо їй вступити щасливо у друге півстоліття.

Хай Господь благословить Вас, ювілятку, на многі літа!

Іванна Бенцаль
пресова референтка

МІНЕАПОЛІС, МІНН.

Вишивані вечерниці 16 Відділу СУА

Затишна, прибрана вишивками зала, музиканти у вишиваних сорочках строять інструменти, комітетові метушаться в своїх прикрашених вишивками вбраннях, на темних одягах мужчин пестріють вишивані стрічки, настрій погідний, радісний і дещо врочистий. Так почалася цьогорічна „Вишивані Вечерниці“ 16 Відділу СУА в Твин Сіті. Зала не переповнена, але публіка добірна, приємно вражає присутність молодих подружніх пар, які виявляють таким чином добру волю зайняти своє майбутнє місце в громаді. Доволі простору для танців, затишна атмосфера для розмов при невеликих столиках, рух у буфеті, апетитно заставленому лакоминками, серед яких не бракує українських страв. У перервах завжди якісь новості: то пані співають запросити „того вибраного“ до свого вальса, то знов розігрують на благодійну ціль вишиваний килим, а там і дефіляда, щоби Жюрі могло

привидитися всім тим старанням, виявленим у вишитті та „українізації“ всякими способами невишитих суконь. Можна дивуватися водночас добрій волі та помисловості. Слід відмітити брак перевантаження вишивкою, а зате скільки оригінальності, відмінності й рідности надають усі ці вміло примінені невеликі шматки вишивок, вишивані гудзики, клейноти! Хочеться нагородити, чи бодай відмітити кожну ідею! Тому члени Жюрі (п-ні Рудавська й п-ні Дучимінська та панове артист-маляр проф. Анастазієвський, гість із Канади інсп. Паладійчук та п. Лісевич) гаряче продискутують із головою Відділу п-ні М. Петрашаквою, свої проблеми. Узгіднивши вкінці критерії своєї оцінки, проголошують вислід: перша нагорода — пані Володимира Крамарчук, за стилевість цілого вигляду — вишукано скромна суконка з правдивого льняного полотна, виріз і рукави обведені вузьким яворівським взором, якого кількаразове повторення на єдиній багатшій прикрасі — пояску, викликає враження крайки. Разки коралів, волосся укладене високо в виді очіпка, стрункий стан і горіхові очі порадували б навіть пронизливий погляд наших антропологів. Рівноядна й єдина для мужчин нагорода припала інж. Волод. Мішковичеві (аранжеріві забави) за гарно вишитою сорочку, доповнену такою ж хусточкою в кишені. Другу нагороду дістала п-ні Віра Паньків за дуже вміло і зі смаком примінені до білої сукні мотиви вишивок. Третя нагорода, за оригінальне примінення сорочкової вишивки до полотняної сукні, візитового крою — припадає п-ні Вірі Гринишин. Окрім того, визначено прекрасну стилеву вишивку на блюзці п-ні Марії Процай та помислову комбінацію вишиваного вкляду на переді кремової вовняної суконки та вишиваної тим самим взором торбочки у п-ні Катрі Гуцал.

Оплески, блискавки лямп при фотографічних апаратах, радісні усмішки нагороджених, ще один вальчик, ще одне танго — і аж не віриться, що вже треба розходитися. Чужинецькі гості щиро дякують за запрошення, захоплені простою родинною атмосферою вечора. Одне по одному погасяють світла, затихає гомін. Розходяться вкінці комітетові та Управа з приємним почуттям вдалої імпрези й сповненого громадського обов'язку.

О. Дучимінська

МАЯМІ, ФЛОРИДА

Річні збори 17 Відділу СУА

Дата: 15. жовтня 1963.

Збори відкрила голова п-ні Л. Візняк молитвою.

Президія зборів: п-ні Марія Біляк, голова, п-ні М. Венгльовська, секретарка, письменниця Ірина Книш, гість.

Протокол із попередніх зборів відчитала секретарка п-ні О. Козира.

Звіти Управи зложили: п-ні Л. Візняк, голова, п-ні О. Козира, секретарка, п-ні М. Ждан, фін. секретарка, п-ні А. Наконечна, скарбник і референтки: п-ні Е. Остап'юк, культ.-освітня і пресова, п-ні Е. Бойчук, сусп. опіки, п-ні П. Кмета господарська, пп. Р. Пусило й О. Козира, делегатки до Центр. Комітету.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ правильно відбував свої сходи. Кожного місяця відмічував уродини членок і брав участь в імпрезах інших організацій.

б) Культ.-освітня: Відбулося кілька імпрез, а саме — концерт у честь Ольги Кобилянської, Свято Жінки-Героїні, Свято Матері, Зустріч із членами з північних стейтів, вечірки з рефератами, картяні забави, бінго. Про всі імпрези вже писалося в журналі й у „Свободі“. Окрім того відбулася зустріч жіноцтва з п-ні Ребет.

в) Сусп. опіка: Наші членки відвідували хворих у шпиталях і вдома, уділяючи моральну і матеріальну допомогу.

г) Фінансова: Прихід Відділу вивинив 728.34 дол., а розхід 567.24 дол.

Контр. Комісія у складі пп. Ю. Маїк, Ю. Пусило і Загоруйко ствердила, що книги Відділу знаходяться в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори ухвалили.

Нова Управа: п-ні Л. Візняк, голова, п-ні М. Венгльовська, містоголова, п-ні О. Козира, секретарка, п-ні М. Ждан, фін. секретарка, п-ні А. Наконечна, скарбник, п-ні С. Поло, заступниця. Референтками стали: п-ні Е. Остап'юк культ.-освітньою і пресовою, пп. Е. Бойчук і М. Тибор сусп. опіки, пп. А. Яблонська і М. Онуфрій господарськими, пп. Р. Пусило і О. Козира делегатками до Центр. Комітету.

Збори закінчено молитвою. При каві й солодким членки ще довго гуторили.

Л. Візняк, голова

О. Козира, секретарка

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Вечір молодих поетес

Оповідка 20 Відділу СУА про влаштування такого вечора розбудила зацікавлення Союзнок. Про молоду поезію в Україні багато говориться і тому хотілось пізнати, яка участь жіночих талантів у ній.

Дня 30. листопада 1963 відкрила вечір голова Відділу п-ні Михайлина Чайковська і передала провід п-ні Ірині Пеленській, культ.-освітній референтці. Та в свою чергу представила головного доповідача п. Остапа Тарнавського, поета й літературного критика.

В обширній та солідно опрацьованій доповіді О. Тарнавський розглянуло для росту української поезії. Шлях українським поетесам вказала Леся Українка. Присвятивши слово недавно померлій Марійці Підгір'яниці, доповідач висловив найстарших телер в Україні — Олену Журливу, Агату Турчинську й Наталю Забілу. Їх недавні ювілеї виявили плідний творчий шлях. Марія Пригара стоїть по-середині між цими сеніорками й молодшим поколінням. Слідє плеяда поеток середнього віку, що з них кожна має свою окрему індивідуальність. Це є — Марія Познанська, Любов Забашта, Валентина Ткаченко, Ліна Костенко. Кожній із них доповідач дав докладне насвітлення. До наймолодших належать Ірина Жиленко і Світлана Йовенко, що заповідаються талановито.

Слідувало мистецьке читання. П-ні Ірина Пеленська поділила вірші на чотири частини. Любовну лірику Л. Забашти, В. Гринько, В. Ткаченко, Т. Коломиєць, М. Познанської відчитали з чуттям студентки Зеня Сохар, Мирося Новаківська, Зірка Колінко. Вірші на тему проблематики сучасної людини Ліни Костенко, Наталі Забіли, Марії Пригари віддала дуже влучно Клявдія Кемпе-Гош. Вірші, присвячені Україні С. Йовенко, М. Хоросницької, О. Маруніч відчитала з темпераментом Зірка Колінко. Філософічними роздумами Ліни Костенко закінчила читання К. Кемпе-Гош.

На закінчення п-ні Чайковська подякувала п-ні Пеленській за ініціативу, а виконавцям вечора за виступ.

Присутня

Коли зміняєте мешкання, не забудьте повідомити нас про зміну Вашої адреси.

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1964

ДІТРОЙТ, МИШ.

Річні збори 23 Відділу СУА

Дата: 27. січня 1963.

Збори відкрила голова п-ні М. Ясінська.

Президія зборів: п-ні І. Козаченко, голова, п-ні А. Дембіцька, секретарка.

Протокол із попередніх зборів відчитала секретарка п-ні Ксеня Палер.

Звіти Управи зложили: п-ні Марія Ясінська, голова і п-ні Ванда Гардій, касієрка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбував правильно місячні збори. Проведено 30-літній ювілей Відділу.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ улаштував Свят-Вечір, новорічну забаву, свято Ольги Басараб, День писанки, День Матері, День Батька й три пікніки.

Контр. Комісія в особах пп. А. Дембіцької і Новак ствердила, що книги Відділу знаходяться в порядку й поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори ухвалили.

Нова Управа: п-ні Марія Ясінська, голова; п-ні Марія Чистух, містоголова; п-ні Євдокія Кахній, рек. секретарка; п-ні Анна Дембіцька, фін. секретарка; п-ні Марія Слупецька, касієрка, пп. Гузінська, Сеньків, Козаченко кор. секретарки. Доглядачками хворих вибрано пп. Чистух і Тим'юк. До Комітету Підприємств увійшло пп. Боднар, Тим'юк, Кішук, Батрин, Малиняк, Новак, Недвідь, Чистух, Ратушняк.

Контр. Комісія: пп. Новак і Назаркевич.

Збори закрила пані голова, дякуючи за довір'я. На закінчення відспівано гімн СУА.

Євдокія Кахній, рек. секр.

Посвячення прапорів 23 Відділу СУА

По довгих роках урешті наш Відділ задумав справити собі прапор для святочлих okazji. Це посвячення відбулося 6. жовтня 1963 р. В Народнім Домі зійшлися членки і запрошені гості. Голова п-ні М. Ясінська попрохала присутніх Отців, о. монсеньора Баженьча й о. Ярмака, щоб доконали чинну посвячення. Хор нашого Відділу під проводом п. Орлика відспівав пісні „Боже, вислухай благання.. і гимн СУА. Потім п-ні Марія Чистух віддеклямувала вірш Б. Лепкого „Не схляймо вниз прапора“, а п-ні Марія Квітковська, містоголова СФУЖО, ви-

Із Вечора Розваги у Філадельфії:

Скеч „Інтерв'ю з градуанткою“ пера Нілі Стецьків у виконанні пп. Галі Сагатої (градуантка), Іванни Осідач, Леонії Федак, Марії Євсєвської і Осипи Грабовенської.

Members of Branch 43 UNWLA, of Philadelphia, Pa., in a scene of the play "Graduate" featured during the evening of diversion.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Вечір Розваги 43 Відділу СУА

Наш Вечір Розваги вже має свою традицію, отже рекаємо не треба було журитись. Зате — програмою, бо імпрези нашого Відділу вже мають своє ім'я, а гості все сподіються чогось нового. Тому вдержатись на вершку вимагає обдуманого підходу й великих приготувань.

І дійсно! На нашому Вечорі Розваги дня 16. листопада 1963, що йшов під гаслом „Сміх на продаж!“ зала Укр. Нар. Дому була вщерть вивовнена. Голова Відділу п-ні О. Грабовенська привітала гостей, запрошуючи ведучу п-ні Славу Оранську до слова. Контакт із залом відразу нав'язався, а це дуже важно при того роду імпрезах.

Відомий уже Октет нашого Відділу у складі — пп. І. Гаврилів, А. Скамай, І. Осідач, А. Сагата, Є. Капій, І. Райнер, С. Бериадин, О. Грабовенська — започаткував імпрезу в'язанкою стрілецьких пісень у гармонізації М. Гайворонського й І. Чумової, шановуючи цим 50-ліття УСС. Елегантно зодягнені у довгих сукнях співачки з чуттям і розумінням відспівали улюблені пісні, завойовуючи відразу слухачів, що не щадили своїх ширих оплесків. При фортепіяні була диригентка п-ні І. Чумова, що їй завдячуємо наш успіх.

Відомий актор української сцени Богдан Паздрій у своїй незрівняній

Євдокія Кахній, рек. секр.

креації Гриця Зозулі розказав нам про свої гризоти з „жонкою“, викликаючи сальви сміху, тому й не диво що цього загалом любленого мистця сцени гаряче оплескували.

Кожного року наш Відділ старається запрезентувати молодий талант. Ним була цього року талановита балерина п-ні Лідія Крижанівська що закінчила Академію Танку у Філадельфії. В її виконанні ми побачили „Імпровізації дитинства“ (власного укладу) до музики Бартока. М'якість рухів, мистецьке відтворення та симпатична поява — придбали їй признання всіх.

Реклямовані й нагороджені Конкурсом СУА сагири наробили стільки шуму, що ми теж увели деякі з них до своєї програми. Очевидячки, вибирали такі, де найменше мужчин, бо їх ніяк на сцену не заманиш. Наш вибір впав на „Інтерв'ю“ пера Неонілі Стецьків. Цей симпатичний скеч ми приспособили до праці СУА, чим зробили його більш актуальним на нашому терені. Участь брали: пп. Іванна Осідач, Леонія Федак, Марія Євсевська, Осипа Грабовенська і Галя Сагата, що знаменито відтворила тип модерної паночки із світоглядом і думанням, протилежним старшій генерації. Скеч викликав багато сміху і дав вдовolenня розбавленим гостям. То ж не диво, що оплески не вгавали, а спеціально в сторону „градуантки“ Сагатої.

Вшановуючи 100-ліття „Запорожця за Дунаєм“ відомі наші артисти Марія Лисяк і Богдан Паздрій, виконали дует Карася й Одарки. Як пристало на Вечорі Розваги, дует цей був перелицьований на американські обставини до слів Олега Лисяка. Ми певні, що старий запорожець сам не впізнав би свого американського „правнука“! То й не диво, що цей виступ надовго залишиться в пам'яті захопленої публіки, що аж захлистувалась від сміху!

Із зацікавленням ждали гості другої сатири „А курка в рурі...“, пера Уляни Терлецької, що вже сама її назва викликала усмішку. Цей скеч своєю тематикою такий близький усім нам, що всі виконавці почувались неначе в себе вдома. Розгублена у вічному поспіху мама (Слава Оранська), доростаючі діти зі своїми проблемами (Л. Капій, А. Сагатий), вирозумілий, але на свій спосіб хитрий батько (Ярослав Пінст-Рудакевич) — це образ родини, зайнятої суспільною роботою, а в ній українських дітей із проблемою дво-

мовності. Усі без винятку добре в'язались із своїх роль, а відомий наш актор Я. Пінот-Рудакевич по-мистецьки відтворив тип батька з питомим йому неперешаржованим гумором.

На закінчення, як і личить господарям Вечора, Октет 43 Відділу відспівав вальс „Стежка в парку“ до слів Івана Франка, музика Кос-Анатольського, танго „Сломин про Львів“ до слів О. Селезінки, муз. І. Чумової. Срібні перлини покотились по жіночих обличчях, минулі, але незабуті мрії про рідні місця завернули літа назад, а гості мов заворожені слухали і тільки буря оплесків сколихнула їхніми почуваннями. Як додаток ансамбль проспівав „Підзамче“ І. Чумової. Диригентка І. Чумова заслужено збирала признання, бо праця над Октетом і її прегарні композиції в сумі дають вартісну співочу одиницю, що служить нашій громаді. Як диригентку, так і всіх гостей-виконавців обдаровано трояндами.

43 Відділ СУА сердечно дякує пп. Марії Лисяк, Лідії Крижанівській, Ярославові Рудакевичеві за ласкаву співпрацю з нами, зокрема Богданові Паздрієві за постійну участь у наших імпрезах, виведення скечів і доброзичливі поради. Ми вдячні також дітям наших членок — Галі Сагатій, Любі Капій і Андрієві Сагату, що ніколи не відмовляються від співпраці з нами, хоч перетяжені своїми обов'язками. Усім, хто чимнебудь причинився до успіху цієї культурної і милої імпрези — щире Спасибі!

Пресова референтка

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Звіт із праці 47 Відділу СУА

Добігаючи кінця 1963 р., хочу коротенько глянути на його перебіг у нашому Відділі.

Управа нашого Відділу під головуванням п-ні Ірини Остап'юк і під проводом культ.-освітньої референтки п-ні Стефанії Лаби, старається по можливості зробити працю нашого Відділу живою.

І так у цьому році ми дали кілька вдалих імпрез: Свято Матері, програму якого дуже гарно підготувала п-ні С. Лаба при допомозі п-ні Люсії Карабіневич. Улаштували Осінній Баль із мистецькою програмою, в якій виступали такі гості, як відома балерина Оленка Гердан, артистка Леся Лисак, люблений на терені Рочестеру жіночий квартет, що складається з членок нашого Відділу під проводом п-ні О-

рисі Костинюк, і знаної нашій публіці молодой піяністки Люби Цегельської. У співпраці з Укр. Зол. Хрестом та іншими організаціями наш Відділ взяв участь у підготові дитячої забави, в улаштуванні забави Червоної Калини і дуже різноманітного й цікавого для всіх членок Відділу.

Теж стараємося оживити наші ширші сходи, які відбуваються кожного місяця, щоб крім біжучих справ і дискусії над ними, внести час до часу щось різноманітного й цікавого для всіх членок Відділу.

І так на одних сходах п-ні С. Лаба прочитала дискусійний реферат Централі на виховні теми молоді. У квітні ми відзначили на ширших сходах роковини Тараса Шевченка коротенькою мистецькою програмою, яку виконали членки нашого Відділу. Також на одних сходах відлаючи пошану бл. п. поетові Тодосеві Осьмачці, п-ні Марія Холєвчук прочитала спомини Л. Івченко про Осьмачку, після чого в'язалась загальна дискусія. Членка нашого Відділу д-р Марія Кознарська на ширших сходах у листопаді вголосила доповідь на тему „Психіатрія і суспільство“. Доповідниця подала загальний огляд відношення суспільства до психічних недуг від найдавніших часів до модерних, їх загальну причину і спосіб запобігання їхньому розвитку чи поширенню, і як повинно суспільство ставитися до такої у теперішніх часах поширеної проблеми. Після доповіді присутні ставили доповідниці різні запити, на які вона відповідала. Опісля всі засіли до столів і при каві та печиві продовжувалась даліше оживлена дискусія. Під кінець відбулася продаж льосів на вигравку вишиваного образу Матері Божої, що його вишили і подарували на ту ціль пп. Софія Єйна й Олена Харамбура. Із проданих льосів суму 50 дол. передано на катедру українознавства. Ця сума завершила нашу 100-долярову декларацию.

Під час побуту п-ні Ребет у Рочестері членки нашого Відділу влаштували товариську зустріч із заморською Гостею, під час якої п. Ребет давала інформації про життя і працю жіночих організацій в Європі. Також п-ні С. Лаба навіязала контакт із Студентською Громадою для співпраці з нашим Відділом на будуче.

З нагоди іменин голови СФУЖО п-ні Олени Залізник, делегатки Управи на-

шого Відділу привітали Шановну Гостю в імені всіх членок нашого Відділу.

Наш Відділ уже від років допомагає матеріально школі українознавства у Куфштайні, Австрія, а тепер частину нашої допомоги переніс на шкільництво у Бельгії. Опікуємося „Бабусяю“ в Німеччині, якій допомагаємо матеріально, а також передплачуємо для неї „Наше Життя“.

І так цим закінчуємо цей рік, дивлячися вперед із надією, що наш Відділ не зменшить своєї активності у новому році, а постарается ще більше оживити її.

Ольга Ганушевська

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

День Подяки 48 Відділу СУА

День 24. листопада 1963 був пам'ятним для членок СУА. Того дня з приводу скритовбійчої смерті президента Дж. Кеннеді відкликано всі імпрези. На Службах Божих в обох українських церквах усі рівно молились за його душу, потрясені цим важким злочином.

Наш Відділ щороку святкує в тому часі День Подяки. Так і цього року був підготований спільний обід із цікавою програмою. Спершу була думка відкликати це підприємство. Але відчуття говорило, що не слід того робити. Адже так хочеться зійтись саме тепер! Поділитись думками та присвятити Покійному добре слово!

Вирішено відкликати тільки програму. Виконавці пробачать, що хоч гарно все приготували, не було сил і уваги для музичних точок чи деклямацій. Їх можна буде провести колись пізніше. А тепер відбули наш спільний обід, що з радісного перемінився в поминальний.

Його відкрила голова Відділу п-ні Марія Баб'як і передала ведення його в руки досвідченої місто голови п-ні Емілії Слободян. З черги о. парох В. Головінський провів молитву та пояснив значення того злочину для Америки й усього людства. Зокрема згадав працю 48-го Відділу СУА, що так рівно підтримує церкву і тішиться повагою в парохії.

Споживши обід, що його приготували невсипуці членки Відділу, п-ні товстмастер стала покликувати до слова. Першою промовила представниця Централі СУА п-ні Осипа Грабовенська. В обличчі цієї катастрофи, що зустріла Америку, вона пригадала ве-

лику Христову заповідь про любов ближнього. Посеред хвиль ненависти, що заливають світ, повинна світити українським жінкам ця заповідь до-роговказом. Тільки при помочі її переборемо зло та виведемо своїх дітей на кращий шлях. Голова Укр. Нар. Дому п. Василь Посполита теж торкнувся тієї події, що потрясла світом. Він вказав на Союз Українок Америки, як терен понадпартійности й соборности, що кує нові цінності для української людини й молодого покоління.

Запрошений до слова о. сотрудник М. Козмовський пригадав властиве призначення жінки та її вплив на дитвору й молодь. Це повинно придержати її при домашньому вогнищі. З черги привітала присутніх п-ні Михайлина Чайковська, голова 20 Відділу СУА. Пан Л. Марків, приятель Відділу, пригадав, що він уже 14-ий раз святкує День Подяки в його крузі. П-ні Анна Богачевська, вих. референтка Головної Управи, висловила побажання, щоб у цьому святі взяли участь діти і внуки членок. Це зробить День Подяки 48 Відділу справжнім родинним святом.

На цьому закінчено промови, а п-ні Слободян подякувала всім за участь. Усі були раді, що свято відбулося й дало присутнім почуття приналежности й віри у краще завтра.

Присутня

ЛОС АНДЖЕЛЕС, КАЛІФ.

Показ народнього вбрання

Заходом 55 Відділу СУА відбувся 27. жовтня 1963 р. показ народнього вбрання. Пам'ятаючи про роковини Лесі Українки, Управа Відділу присвятила їй цей виступ, відкриваючи його її словами. Оце мотто виголосила у формі деклямації культ.-освітня референтка Відділу („Де тії струни“).

Слідувала коротка доповідь про українське народне мистецтво в загальному, а характеристику нар. вбрання зокрема. Дальші пояснення провадились двомовно: українською мовою п-ні О. Романюк-Муць, а англійською мовою п-ні Нуся Микитин, що сама була в строю молодички з Київщини, з оригінальною вив'язкою хустки на голові.

Після показу вбрання, модельки ввели хорівід із віночками, що його вивчила з ними п-ні Марта Сіак-Олексин. Фортепіанове сольо відограв

молодий піяніст Ераст Снилик, і йому — завдяки чудовій техніці та великому чуттю — ворожимо майбутнє.

Ще один поклін Лесі Українці провів живий образ. Група молоді, зібрана біля поргету постки (кисти Р. Олексинина), віддеклямувала уривки з її поезій українською й англійською мовами.

На закінчення програми танцювальна група „Зоря“ під керівництвом п. Юлія Шмалія виконала три танки. Цей гурток є цінним надбанням нашої громади і втішає нас своїми строями та вмільм виконанням своїх точок.

Мистецьке оформлення сцени було в руках пп. Ірини Сіак, М. Гац і Романа Олексинина.

Показ мав на меті притягнути й заохотити молодь, що й осгнув своєю програмою, а вона в свою чергу захопила всіх присутніх. У показі строїв взяли участь: п-ні Нуся Микитин (молодиця з Київщини), п-ні Марта Сіак-Олексин (молода з Львівщини, с. Банюнин), п-на Оксана Брікнер (дружка з Львівщини), п-на Ірина Івашко (дівчина з Київщини), п-на Ніна Скробко (жінка з Яворівщини), п-ні Ляриса і Марія Ганкевичі (жінки з Покуття), п-на Дарія Ганкевич (жінка з Надвірнянщини), п-на Марія Вибачинська (жінка з Лемківщини), п-на Андрея Окрушко (жінка з Буковини), п-на Таня Іванків (жінка з Полтавщини), п-ні Марія Палашевська (жінка з Городенщини), п-во Марта і Роман Олексинини (гуцульська пара з Білоберізки, пов. Косів). Строї з Покуття й Надвірнянщини спровадили п-во Ганкевичі з краю. Строї з Покуття й Полтавщини випозичені з Централі, строї з Яворівщини, Лемківщини й Київщини пошили самі модельки, строї княгині й дружки з Львівщини та гуцульської пари шили матері модельок.

Оля Романюк-Муць

ДІТРОЙТ, МИШ.

Веселий Вечір 56 Відділу СУА

Дня 27. жовтня 1963 наш Відділ відбув свій третій „Вечір Розваги“ при чаю. Програма вечора розпочалась козачком у виконанні двох легкокрилих метеликів — Христі Байко та Мартусі Савчук.

Другою точкою була інсценізація фейлетону Ікероного пера „Ще одна анкета“; виконували: Автор — М. Григорчук, Друг — Б. Заревич, Організатор — А. Лятишевський. Обидві ці

точки виконували студенти високих шкіл, що, не зважаючи на велике перевантаження в школі, завжди відгукуються на перший поклик керівнички драматичного гуртка п-ні К. Бранки-Кривуцької, з якою працюють уже не один рік.

Після інсценізації солістка п-ні Валентина Биковець проспівала „Мій колишній знайомий“ із опери „Садко“, „Київський вальс“ Майбороди та народню жартівливу пісню. Дальшою точкою програми була інсценізація пісні „Ой, кумо-кумо, добра горілка“. Виконували членки Відділу пп. О. Ковальська та С. Шумило. П-ні Ковальська, відома вже глядачам із багатьох попередніх роль, що їх вона виконувала з професійною майстерністю. Цього разу глядачів полонила нова сила — п-ні С. Шумило в ролі другої куми. Від появи кумів на сцені й до самого кінця інсценізації не втихали сміх і оплески на залі.

П-ні Катря Бранка заслужено користується славою неперевершеного інтерпретатора пісень на сцені так, як мистець-карикатурист Едвард Козак у передачі їх малюнком. Після цього соліст п. Баран проспівав рідною та чужими мовами кілька романсів. Акомпаніювала п-ні Ст. Колодницька. Глядачі рясними оплесками платили їм за чудове виконання. Коли мова про оплески, то хочеться згадати й тих, хто їх не дістає. Це ті „виконавці“, що перебувають за сценою — і не менш від виконавців своєю кропіткою роботою сприяють успіхові цього вечора: голова Відділу п-ні Ст. Дуб із своїм чоловіком присвятили не одну годину приготуванню сцени, декорацій та інших необхідних „дрібниць“. П-ні Ст. Филипів, яка дуже дотепно вела програму вечора, познайомила гостей із двома приятельками-сусідками, бідкаючись, що в наш час таких приятельок уже не зустрінеш... І на сцену вийшла спочатку баба Параска, а потім баба Палажка із твору Нечуя-Левицького. В обох ролях п-ні К. Бранка.

Останньою точкою програми була інсценізація пісні „Час додому“. На тлі села, вулицею, оточеною з обох боків тинами, з-за яких виглядали золотоголові соняшники та квітучі мальви, йшла розспівана Валентина Биковець, а за нею „сім кіп хлопців“ із цимбалами та сопілками...

Після мистецької частини членки частиували гостей чаєм та солодким.

Прес. рефер.

ЮТИКА, Н. Й.

Річні Збори 57 Відділу СУА

Дата: 20. жовтня 1963 р.

Збори відкрила голова Відділу п-ні Фалина Войтович молитвою.

Президія зборів: п-ні Марія Кропельницька голова, п-ні Володимира Яцків секретарка.

Протокол із попередніх зборів відчитала секретарка п-ні В. Яцків.

Звіти Управи зложили: п-ні Фалина Войтович, голова; п-ні Ольга Літинська, скарбник.

Діяльність Відділу:

а) **Організаційна:** Відділ начисляє 35 членок і відбував правильно свої сходи. Цього року Відділ придбав 7 нових членок.

б) **Культ.-освітня й імпрезова:** Культурно-осв. праця полягала на влаштуванні імпрез та виголошуванні доповідей. Влаштовано Андріївський Вечір, показ моди і чайний вечір. Виголошено доповідь на виховну тему. В цьому році ми стали членом „Проктор Віліямс Інституту“, культ.-мистецького американського осередку.

в) **Виховна:** Влаштовано дві дитячі імпрези, Миколаївський вечір і Свято Матері. Влаштовано також дитячу світличку.

г) **Сусп. опіка:** Як щороку, займалась висилкою грошей та пачок з однінж до Німеччини й Австрії. Наш Відділ має патронат над навчальною станцією в Людвігсфельді, де висилає по 10 дол. місячно. Опікуємось також одною бабусею і висилаємо їй по 5 дол. місячно. Допомогаємо залишенням у Зальцбургу та старшим у Дорнштадті. Хворих членок СУА та по змозі членів їх родин відвідуємо по шпиталях. Для п'ятерох місцевих дітей оплачуємо транспортацію до української школи, а троє дітей ми вислали на один тиждень на оселю.

г) **Пресова:** Поміщувано своєчасно й точно дописи про діяльність Відділу в Нашому Житті.

Контр. Комісія, у складі пп.: Володимира Смик, Катерина Войтович і Володимира Яцків, ствердила, що книги Відділу є ведені в належному порядку й поставила внесок на уділення абсолюторії.

Нова Управа: п-ні Теодозія Савницька голова, п-ні Марія Кропельницька містогорова, п-ні Володимира Яцків секретарка, п-ні Ольга Літинська скарбник. Референтками стали: п-ні

Олена Кокондинська культ.-освітньою, п-ні Ірена Запаранюк виховною, п-ні Любов Ярмак імпрезовою, п-ні Володимира Величко сусп. опіки, п-ні Катерина Войтович господарською, п-ні Ярослава Козій організаційною, п-ні Фалина Войтович пресовою.

До **Контр. Комісії** ввійшли пп.: Володимира Смик, Стефанія Чорна і Марія Смолій.

На пропозицію уступаючої голови п-ні Войтович Загальні Збори надали **почесне членство** Відділу двом заслуженим, довголітнім членкам, а саме: нашій сеньйорці п-ні Олені Дурбак та довголітній скарбничці п-ні Ользі Літинській за її повну посвяту працю для нашого Відділу.

Після Загальних Зборів членки нашого Відділу попрощали свою бувшу голову п-ні Ф. Войтович, що вийшла з Ютики. П-ні Т. Савицька в імені членок попрощала її теплими словами, які зворушили до сліз не лише п-ні Войтович, але й членок. Нововибрана голова підкреслила особливо сердечне і тепле ставлення б. голови до членок Відділу, створення родинної атмосфери у Відділі, завдяки чому праця Відділу дуже гарно розвинулася.

Членки подарували п-ні Войтович гарні квіти і скромний дарунок. З цієї нагоди п-ні Войтович жертвувала 5.00 дол. на наш Відділ, а цю суму Збори на внесок п-ні Томич переслали на пресовий фонд Нашого Життя.

На цьому Загальні Збори закінчено.

В. Яцків, секретарка

НОВИЙ ВІДДІЛ СУА У ВАШІНГТОНІ

Дня 8. грудня 1963 Ініціативний Комітет під проводом п-ні Розалії Сьокало скликав збори для заснування Відділу СУА. На запрошення прибула голова Централі п-ні Олена Лотоцька з головою Окр. Ради п-ні Веронікою Цегельською. Заяву вступлення в члени зложили 32 особи. Відділ дістав порядкове число 78. Головою вибрано п-ні Розалію Сьокало.

ЄВГЕНІЯ ЗАРИЦЬКА В ЛОНДОНІ

Для вшанування 50-тих роковин смерті Лесі Українки влаштовано в Лондоні концерт, в якому кілька пісень до слів поетки відспівала Євгенія Заричька. Імпреза відбулася 25. серпня 1963 і стягнула українців із Лондону й околиці.

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1964

Централа одержала

від 18. жовтня до 17. грудня 1963 р.:

РІЧНА ВКЛАДКА і ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД:

Від. 7 Акрон	20.00	10.00
„ 10 Филадельфія	20.00	10.00
„ 13 Честер	—	5.00
„ 18 Джамейка	20.00	—
„ 24 Елизабет	—	5.00
„ 26 Дітройт	20.00	10.00
„ 30 Клівленд	20.00	10.00
„ 34 Коговз	—	5.00
„ 36 Шикаго	20.00	10.00
„ 49 Бофало	20.00	10.00
„ 55 Лос Анджелес	—	5.00
„ 57 Ютика	—	5.00
„ 58 Дітройт	20.00	10.00
„ 59 Балтимор	20.00	10.00
„ 63 Дітройт	20.00	10.00
„ 66 Нью Гейвен	—	20.00
„ 68 Сиракузи	—	5.00
„ 70 Пассейк	20.00	10.00
„ 72 Нью Йорк	20.00	10.00
„ 74 Шикаго	20.00	10.00
„ 76 Воррен	20.00	10.00

ФОНД РЕЗЕРВОВИЙ і КОНВЕНЦІЙНИЙ:

Від. 7 Акрон	10.00	5.00
„ 10 Филадельфія	10.00	5.00
„ 23 Дітройт	—	5.00
„ 26 Дітройт	10.00	5.00
„ 30 Клівленд	10.00	5.00
„ 36 Шикаго	10.00	5.00
„ 47 Рочестер	5.00	—
„ 49 Бофало	10.00	—
„ 58 Дітройт	10.00	5.00
„ 63 Дітройт	10.00	5.00
„ 70 Пассейк	10.00	5.00
„ 72 Нью Йорк	10.00	5.00
„ 74 Шикаго	10.00	5.00
„ 76 Воррен	10.00	5.00

ФОНД ЦЕНТРАЛІ і ВКЛАДКИ ДО СФУЖО:

Від. 7 Акрон	60.00	6.00
„ 10 Филадельфія	97.50	9.75
„ 13 Честер	40.50	4.95
„ 20 Филадельфія	1.50	0.15
„ 23 Дітройт	7.50	0.75
„ 26 Дітройт	75.00	7.50
„ 30 Клівленд	42.00	4.20
„ 34 Коговз	49.50	4.95
„ 36 Шикаго	52.50	5.25
„ 47 Рочестер	34.50	3.45
„ 49 Бофало	84.00	8.40
„ 55 Лос Анджелес	42.75	4.00
„ 58 Дітройт	18.00	1.80
„ 59 Балтимор	—	3.45
„ 63 Дітройт	81.00	8.10
„ 66 Нью Гейвен	52.50	5.25
„ 68 Сиракузи	7.50	0.75
„ 70 Пассейк	60.00	6.00
„ 71 Джерзі Сіті	20.00	7.50

„ 72 Нью Йорк	34.50	3.45
„ 74 Шикаго	15.00	1.50
„ 76 Воррен	22.50	2.25

ФОНД „МАТИ Й ДИТИНА“:

Від. 1 Нью Йорк	15.00
„ 11 Трентон	105.00
„ 13 Честер	15.00
„ 16 Міннеаполіс	15.00
„ 28 Ньюарк	137.00
„ 33 Клівленд	256.50
„ 44 Филадельфія	10.00
„ 47 Рочестер	69.00
„ 57 Ютика	113.00
„ 63 Дітройт	44.00
„ 66 Нью Гейвен	88.00
„ 68 Сиракузи	20.00
„ 71 Джерзі Сіті	5.00
Марія Величко, Филадельфія (на пам'ятник у Г'мнді)	25.00
В. А. Купчак, Лембертсвіл	10.45
А. Тимків, Филадельфія	10.00
В. і Я. Зелез, Рочестер	10.00
Ірина Костинюк, Рочестер	5.00
Марія Крижанівська, Рочестер	5.00
Стефанія Ортинська, Скрантон	5.90
Марія Холєвчук, Рочестер	5.00
Христина Лисобей, Филадельфія	5.00
Єва Корпало, Бронкс	5.00
Ярослава Цегельська, Клівленд	5.00
Софія Соколишин, Асторія	5.00
Євгенія Кольцо, Рочестер	3.00
Люба Мурич, Рочестер	3.00
Анна Капітан, Рочестер	2.00
Стефанія Лісікевич, Воррен	2.00

ПРЕСОВИЙ ФОНД Н. Ж.:

Окр. Рада СУА, Рочестер	5.00
Від. 6 Рочестер	17.20
„ 8 Бронкс	10.00
„ 16 Міннеаполіс	10.00
„ 19 Амстердам	5.00
„ 23 Дітройт	20.00
„ 34 Коговз	5.00
„ 36 Шикаго	10.00
„ 42 Филадельфія (збірка)	24.00
„ 49 Бофало	10.00
„ 55 Лос Анджелес	10.00
„ 68 Сиракузи	5.00
„ 71 Джерзі Сіті	10.00

Управа хорів „Чайка“ і „Арфа“	15.00
Зеновія Терлецька, Филадельфія	10.00
Йосип і Марія Середні, Нью Йорк	10.00
П-ні Вікарчук, Дітройт	6.00
Д-р М. Сіменович, Шикаго	5.00
Софія Горобець, Бредфорд	5.00
Христина Лисобей, Филадельфія	5.00
Юлія Вояковська, Сиракузи	5.00
Анастасія Вокер, Дітройт	5.00
Ольга Городиська, Парма	5.00
Д-р Галина Подюк-Клюфас, Си- ракузи	5.00
Фалина Войтович, Ютика	5.00
Д-р Євгена Єржківська, Сиракузи	5.00
Леся Пришляк, Ст. Кетринс	5.90
Д-р Софія Парфанович, Дітройт	5.00
Марія Вислоцька, Ньюарк	5.00
М. Войтович, Дітройт	2.00
Анна Березовська, Дітройт	2.00
Марія Кружинська, Оліен	2.00
Магдаліна Жеребецька, Саскатун	2.00
Надія Тимчук, Бофало	2.00

По 1.00 дол.: пп. М. Синейко, Филадельфія; М. Задойний, Клівленд; М. Черіба, Дітройт; Т. Приймак, Лондон; О. Курило, Ту Гилс; А. Воляник, Акрон; А. Панас, Клівленд; С. Когут, Клівленд; А. Голембйовська, Нью Гейвен; Є. Миська, Шикаго; О. Карван, Филадельфія; Н. Іванків, Лос Анджелес; Н. Цегельська, Бетлегем.

НА ДІМ СУА:

Від. 7 Акрон	10.00
„ 28 Ньюарк (шер)	50.00
„ 33 Клівленд (шер)	100.00
„ 42 Филадельфія (збірка)	23.00
„ 43 Филадельфія (шер)	100.00
„ 66 Нью Гейвен (шер)	100.00
О. Залізник, Рочестер	15.00

ФОНД ЗВ'ЯЗКІВ І РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ:

Від. 47 Рочестер	20.00
„ 63 Дітройт	10.00
„ 66 Нью Гейвен	10.00

З подякою,

А. Кульчицька фін. секр.
Анна Сивуляк, кас.

Зміст ХХ Річника

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

	ч.	ст.
А. Богачевська: Наші пляни ..	11	28
І. Бенцаль: Приєднуємо членок	4	3
М. Величко: Наші пляни	4	29
Вітаємо! Округи:		
Филадельфія	1	30
Нью Йорк	2	25
Ньюарк	3	25
Рочестер	4	29
Клівленд	5	25
Мишиген	6	25
Ілліной	7	30
А. Вокер: Наші пляни	2	25

	ч.	ст.
С. Дуб: Виставки народного мистецтва	11	3
М. Головей: Взаємини з мистецьким світом	11	32
О. Городиська: Роля культ.-освітньої референтки	11	29
О. Грабовенська: Наші пляни	3	25
— Роля орг. референтки	4	5
— На зовнішньому відтинку ..	8	4
Екзекутива СУА: Закінчуємо дискусію	11	6
Д-р Є. Єржківська: Наші пляни	10	26
— Наші імпрези	11	29
Завершена акція	8	10

**2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.**

Return to: "OUR LIFE Magazine"
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

		ч.	ст.			ч.	ст.
М. Зубаль: Заморська гостя ..	3	11	3	Відділ	3	26	О. Коренець: О. Кульчицька у
І. Кашубинська: Діяння Відділу	4	5	4	Відділ	4	26	моїх спогадах ... ч. 7, с. 9,
— Наші пляни	9	27	5	Відділ	2	26	Л. Масюк: Джемборі! ч. 9, с. 7,
М. Когусяк: Центральний Відділ СВА	4	2	6	Відділ	4	32	Л. Рабинс Ленг: Спогад з ювн-тариха .....
— Ще про жінок-заточенок...	9	10	7	Відділ	2	27	8
Л. Колодчин: Дім СВА в Дітройті	4	6	8	Відділ	11	35	Г. Синенька: На Вовчій Тропі
О. Летоцька: Моя об'їздка ...	4	2	10	Відділ	6	26	6
Л-ка: Перед нами — дві Конвенції	5	2	11	Відділ	10	29	
— Слово голови	8	25	13	Відділ ч. 2, с. 27, ч. 6, с. 11,	9	11	
О. Макар: Наші пляни	1	30	16	Відділ ч. 6, с. 27, ч. 7, с. 13,	8	25	
Н. Лужницька: Наші пляни ...	10	26	17	Відділ ч. 5, обг., ч. 6, с. 27,	9	29	
— Доповіді для членок	11	31	17	Відділ ч. 1, с. 33, ч. 38, ч. 2,	9	29	
Наша стипендістка	9	10	19	Відділ ч. 27, ч. 4, с. 32, ч. 5, с. 27,	4	33	
Об'їздка голови Централі	5	11	20	Відділ ч. 6, с. 28, ч. 7, с. 33, ч. 8,	7	33	
С. О.: Посереднє звено	1	2	21	с. 25	3	26	
С. Онуфрик: Придбання нових членок чи вдержання їх?	4	4	22	Відділ	11	36	
І. Пеленська: На шляху до мети	10	2	23	Відділ ч. 2, с. 28, ...	7	34	
Проминув рік	6	1	24	Відділ ч. 1, с. 33, ...	4	33	
М. Ржепецька: Наші пляни ...	5	25	25	Відділ ч. 1, с. 33, ...	4	33	
Річні Збори Гол. Управи	10	27	26	Відділ ч. 8, с. 25, ...	4	33	
Д-р В. Савчук: Найбільш пекуче завдання	11	6	27	Відділ ч. 3, с. 27, ч. 4, с. 33, ...	9	25	
О. Тарнавська: Мистецька самодіяльність	11	30	28	Відділ ч. 4, с. 13, с. 33	5	27	
Українські школи в Бельгії ..	9	4	30	Відділ ч. 3, с. 27, ч. 4, с. 34, ...	7	35	
М. Яримович: Творимо нові Відділи	4	3	31	Відділ ч. 6, с. 28, ...	8	29	
			33	Відділ	5	28	
			34	Відділ ч. 5, с. 28, ч. 6, с. 28, ...	10	26	
			36	Відділ	1	34	
			38	Відділ	6	29	
			42	Відділ ч. 1, с. 34, ...	9	30	
			43	Відділ ч. 1, с. 34, ч. 2, с. 11, ...			
			46	с. 29, ч. 3, с. 28, ч. 4, с. 35, ...			
			47	с. 5, с. 11, с. 29, ч. 6, ст. 29, ...			
			48	ч. 7, с. 35; ч. 8, с. 29, ч. 10, ...			
			49	с. 29	11	36	
			54	Відділ	6	29	
			55	Відділ ч. 2, с. 29, ...	3	28	
			56	Відділ ч. 1, с. 36, ч. 6, с. 30, ...	6	30	
			57	Відділ ч. 1, с. 37, ч. 2, с. 30, ...	6	30	
			59	Відділ ч. 3, с. 29, ч. 4, с. 36, ...	5	29	
			62	Відділ ч. 3, с. 29, ч. 4, с. 37, ...	5	30	
			63	Відділ ч. 3, с. 29, ...	10	26	
			64	Відділ ч. 2, с. 30, ...	7	38	
			65	Відділ	4	37	
			66	Відділ ч. 3, с. 30, ...	10	26	
			67	Відділ ч. 1, с. 38, ч. 4, с. 38, ...	11	37	
			70	ч. 5, с. 30	4	38	
			71	Відділ	8	11	
			73	Відділ ч. 2, с. 30, ...	3	30	
			74	Відділ	6	30	
			75	Відділ ч. 5, с. 30, ...	4	38	
			77	Відділ	6	обг.	
				Відділ ч. 9, с. 30, ...	11	38	
РЕПОРТАЖІ, СПОГАДИ							
І. Борисова: Зелений Гай ч. 8, с. 31, ч. 9, с. 31, ч. 10, с. 31,	11	39					
Л. Гордієва: А світ того не бачив!	6	4					
О. Залізник: Із моїх спогадів про О. Степанів	11	7					